UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

24 ЧЕРВНЯ 1971
Число № 25
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
JUNE 24, 1971

ЧІЛІЙСЬКИЙ ТЕРОРИСТ Еріберто Салазар, якого детективи вели до будинку поліції, розірвав себе бомбою на сходах будинку. В колесі його сорочка, яку вибух бомби викинув у повітря.

КОНҐРЕС НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ У ТОРОНТІ

Торонтський провінційний секретар І. Яремко заповів, що в Торонті відбудеться восени ц. р. великий конгрес багатокультурности, в якому візьмуть участь представники всіх національних (т.зв. етнічних) груп, крім англійців та французів. На цьому конгресі представники всіх груп мають висловити свої сподівання, свої погляди та свої побажання відносно того, що вони хотіли зберегти зі своїх культурних надбань та традицій в Онтаріо.

Заповіджений конґрес має бути одною з найбільших нагод продискутувати проблеми, зв'язані зі збереженням культурних надбань усіх національних груп в Онтаріо.

Холера в Індії

До Індії втекло досі бл. 5. мільйонів мешканців Пакістану. Індія сама бідна країна, що не може собі дати ради зі своїми бідними, може ще менше допомогти мільйоновій масі втікачів. З бруду, голоду та нужди між втікачами появилася епідемія холери, яку, мабуть, принесли зі собою пакістанські втікачі.

У Пакстані минулого року, після жахливі повені, кинулася теж холера, яку одначе вдалося майже в цілості вилікувати. Але деяких хворих на холеру не вилікувано, й вони тепер занесли холеру до Індії.

Кільки в Індії хворих холерою, годі сказати, але певно, що десятки тисяч. Індійський уряд не має контролі, бо до індійських шпиталів дістається лише невелика кількість хворих з уваги на недостачу місця, а по таборах втікачів багато хворих не признається до хвороби. Індійський уряд звернувся по допомогу до світової організації здоров'я, яка прислала деяку кількість щіплянок проти холери, але цього замало. Канада вислала 20,000 щіплянок до Індії й заповідає, що вишле незабаром ще більше. Одначе то все замало. Урядник світової організації здоров'я, який тепер є в Індії, заявив, що в цілому світі нема стільки щіплянок проти холери, що їх потребує Індія.

Досі нема теж певних даних про число померлих від холери. Критичні звіти говорять про 2,000 померлих, менше критичні про 4,000—5,000 осіб.

Вибори в СССР за давнім взором

У СССР відбулися вибори до верховної ради СССР та рад поодиноких республік. У виборах голосувало 99.4% управнених до голосування, тобто бл. 150 мільйонів советських громадян. Вибрано усіх пропонованих комуністичною партією кандидатів, бо інших не було. Кожний виборець дістав картку з іменем одного кандидата, яку мав укинути до виборчої урни. Хто завчасу не прийшов голосувати, тому партійні працівники пригадували про його обов'язок.

Між голосуючими в Москві був теж кол. советський прем'єр Н. Хрущов з дружиною. Як журналісти питали його, як він почувається, Хрущов відповів: „Я тепер пенсіонер. Що ж пенсіонер може робити?" Хрущову тепер 76 років.

По всіх містах у день виборів були розвішені написи: „Хай довго живе непереможний фронт комуністів і безпартійних!"

У ЗДА ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА ОБОВ'ЯЗКОВА

Група американських послів подала проєкт скасувати обов'язкову службу для молодих американців. Вояки мали б складатися лише з добровольців. Проте американська палата репрезентантів та сенат відкинули цю пропозицію. Обов'язкова військова служба обов'язуватиме принайменше до кінця червня 1973 р.

Проти скасування обов'язкової військової служби був президент Р. Ніксон, який вважає, що про те можна говорити аж після закінчення війни у В'єтнамі.

АВСТРІЯ ВИЗНАЄ КИТАЙ

Австрійський уряд нав'язав дипломатичні зв'язки з комуністичним Китаєм. Політичні обсерватори завважують, що в австрійсько-китайській умові зовсім немає згадки про Тайвань (Формозу), про що згадується в умові кожної держави, що визнає комуністичний Китай, як єдине представництво китайців. Дехто припускає, що китайці не хотіли стрінутися при цьому з можливими трудношами з боку австрійців.

Китайцям дуже залежало на відкритті своєї амбасади в Австрії, звідки вони легко зможуть вести свою шпигунську діяльність в Швайцарії, Австрії та інших країнах.

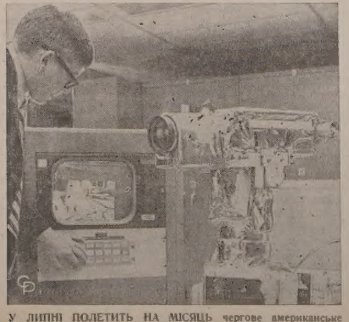

У ЛИПНІ ПОЛЕТИТЬ НА МІСЯЦЬ чергове американське міжплянетне судно з астронавтами. Астронавти матимуть спеціяльний телевізійний апарат, який залишать на Місяці, щоб звідти передавав на Землю світлини. На фото — згаданий телевізійний апарат.

Прем'єр Трюдо буде в Алберті

Прем'єр П. Трюдо в днях 9-13 липня відвідає Алберту. Він побуватиме в Медисин Гет, Летбридж, індіянському резерваті в Стандофф, і в національному парку Ватертон лейкс та Блеймор.

Опісля відвідає новозбудовану тюрму в Дромгеллер. Теж візьме участь у врочистому відкритті келгарського „Стемпіду".

Втік советський фахівець

У Парижі відбувався міжнародний показ пасажирських літаків, на якому був теж советський інженер-електронік А. Феодосеєв. Одного дня Феодосеєв опинився в Англії, де попросив про політичний азиль і його дістав.

Про Феодосеєва ходять різні чутки. Одні кажуть, що він мав бути будівничим советського судна „Луноход", що й досі їздить по Місяці та що він мав бути заступником міністра для справ міжплянетних польотів. Інші кажуть, що він був звичайний інженер-електронік та що ніякої високої посади в СССР не мав.

Покищо 53-річний Феодосеєв живе в Лондоні, поліція його береже, але не хоче виявити його місця перебування. Советський амбасадор у Лондоні М. Смірновський звернувся до англійської поліції за дозволом, вислати до Феодосеєва урядника советської амбасади, який провів би з ним розмову.

Поліція відповіла, що Феодосеєв на волі й має до свого вжитку телефон. Як він хоче говорити з советською амбасадою, то сам може туди потелефонувати.

Знижка податку для деяких канадців

НОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ ОБІЦЯЄ КІНЕЦЬ БЕЗРОБІТТЯ

Минулої п'ятниці канадський федеральний міністер фінансів Е. Бенсон подав парляментові до затвердження бюджет, в якому проголошено знижку податків для деяких канадців. Ураз із бюджетом Бенсон подав теж проєкт нового податкового закону.

Бл. 750,000 канадців, що їх прибуток, який підлягає оподаткуванню, менший, як 500.00 дол., перестануть платити прибутковий податок вже від 1 липня ц.р. В тому самому часі уряд скасує додатковий податок у висоті 3%, що його впроваджено в 1968 р. для поодиноких осіб та корпорацій.

Уряд негайно скасував 15% податок від радія, телевізії та інших електронічних апаратів та 12% податку на марґарину та приладдя для усування отруєння з води та повітря.

Ґарантовані доплати для пенсіонерів після 65 року життя не будуть підлягати оподаткуванню вже від січня 1971 р., тобто кілька місяців узад.

Звільнено від податку або знижено податок на деякі роди машин, оливи до мажин ітд.

Зате підвищено податок із 7½% до 10% на деякі хемічні (пластикові) вироби. Федеральний бюджет передбачує недобір в сумі 750 мільйонів долярів. В цілому уряд передбачає державні прибутки в 1971-1972 р. на загальну суму 13 мільярдів 660 мільйонів та видатки на суму 14 мільярдів 410 мільйонів.

Проєкт нового податкового закону передбачає ще більше знижки податку, але він увійде в життя щойно після 1 січня 1972 р., після ухвалення його парляментом. Нема сумніву, що парлямент, в якому уряд має велику більшість, ухвалить урядовий проєкт закону.

Новий закон передбачає підвишку особистого прибутку, вільного від оподаткування, із 1,000.00, що обов'язувала досі, до 1,500 дол. для самотних осіб та 2,000.00 дол. до 2,850.00 дол. для подруж.

На вдержання дітей можна буде відтягнути від податку до 500.00 дол. річно на одну дитину нижче 14 років, але не більше 2,000.00 дол. для цілої родини.

Колишній 17%-вий додаток буде зменшуватися ступнево до 6% у 1976 р.

Для осіб, що покінчили 65 років життя, або є каліками чи сліпими, буде звільнено від оподаткування 650.00 дол., замість 500.00 дол., що були звільнені в 1970 р.

Без посвідок буде звільнено від оподаткування кожному платникові податку 150.00 дол., як видаток на затруднення.

Від податку можна буде відтягати теж частинно оплати на пенсійний плян, як було й досі, але у збільшеній сумі, що буде звільнена від податку.

Перший раз буде оподаткований прибуток від майна, якщо його вартість зросла. Але тому податкові не будуть підлягати приватні житлові доми.

У своїй бюджетовій промові міністер Бенсон сказав, що він сподівається, що знижка деяких податків причиниться до пожвавлення господарського життя в Канаді, в наслідок чого буде більше праці й менше безробітних.

На запити репортерів, чи знижка податків не доведе до чергової інфляції в Канаді, Бенсон відповів, що, на його думку, знижка деяких податків допоможе здержувати підвишку цін на товари та продукти.

З бюджету та проєкту нового податкового закону невдоволений канадський робітничий конґрес, який вважає, що ні бюджетова знижка податків, ні проєкт нового податкового закону не дають запоруки, що в Канаді зменшиться безробіття.

Нарікають на проєкт нового закону й прем'єри канадських провінцій, які хотіли б мати більше прибутків з федерального податку на свої провінційні видатки.

Критикують бюджет та новий проєкт закону й опозиційні посли, які теж вважають, що бюджет не зменшить безробіття, зате збільшить інфляцію.

СССР та ЗДА вислали судна на Марс

СССР післав в напрямі плянети Марс друге судно без залоги „Марс-3". Обидва советські судна „Марс-2", що полетів 10 днів скорше, та „Марс-3" важать прибл. 5 тонн кожне. Советські судна повинні долетіти до плянети Марс в половині або під кінець місяця листопада. Судна мають різні наукові інструменти, виготовлені французькими науковцями на основі советсько-французької умови про співпрацю в досліді міжплянетних просторів.

Майже одночасно із советським судном полетіло в напрямі плянети Марс й американське судно „Марінер-9". Перше американське судно, що мало летіти в напрямі плянети Марс „Марінер-8", згоріло зараз після вистрілу й упало в море. Американське судно важить лише одну тонну, але має на покладі багато різних інструментів, які мають посилати на Землю інформації про плянету Марс, кругом, якої судно буде кружляти у віддалі 750 миль. Американське судно долетить до Марса прибл. в тому самому часі, що й советські судна.

Віддаль від Землі до плянети Марс виносить 290 мільйонів миль, а подорож міжплянетного судна триває прибл. 6 місяців.

Короткі вістки

• **Канада мала при кінці** травня ц.р. 21,688,243 мешканців.

• **Через загальне погіршення** господарського стану в Онтаріо будуть замкнені протягом кількох найближчих місяців 68 фабрик. Без праці опиниться 3,200 робітників.

• **Залізнича компанія Сі-Ен-Ар** замовила 500 70-тонових ваґонів для перевозу харчових продуктів за ціну 14 мільйонів долярів та 210 возів без накриття для перевозу великих скринь з товарами за ціну 3,800,000 дол.

• **25 червня поїде до Китаю** торговельна делеґація з Канади з міністром Пепеном на чолі. В склад делеґації входять представники торговельних фірм, рільництва, лісівництва, гірників, промисловців та банкових директорів.

• **Від 1 січня до 5 червня** ц.р. канадські фабрики автомобілів виробили 634,256 автомобілів.

• **Суд в Монреалі засудив** 31-річного асекураційного аґента М. Віже на 8 років тюрми за те, що він помагав квебекським терористам переховувати вбитого міністра П. Ляпорт у фармерському домі, який він винаймив. Додаткових 8 років дістав Віже за інші порушення закону.

• **Хтось укинув бомбу до** бюра совєтської летунської лінії „Аерофлот" у Монреалі. Бомба вибухла, але знищила лише частинно устаткування. Людей тоді в бюрі не було.

• **В Ватиканській курії працює** тепер 90 жінок, черниць і світських. В секретаріяті стану працює сім італійок та еспанок.

• **Цього року в часі Великодніх свят в Римі було** понад 800,000 туристів з усього світу.

• **В минулому році в автомобільних випадках** згинуло 59,220 американців.

• **Від 1 липня кошти лікування** зубів зростуть на 9%.

• **В СССР живе тепер** 1,167,000 поляків. З того живе на Україні — головно на Волині, у Львові та околиці — 383,000. В 1925 р. 45% поляків подали польську мову, як рідну, а в 1970 р. лише 32.5%.

• **В 1969 р. п'ять литовських священиків написали** листа до А. Косиґіна, що держава обмежує церковне життя на Литві. Їх вислано до таборів праці й звільнено щойно тепер та вислано на душпастирство до маленьких парафій.

• **Західно-німецькі компанії** мають в Канаді вложені в різні підприємства, понад один мільярд німецьких марок, тобто понад 300 мільйонів долярів. Німецькі промисловці задумують вкласти ще більше грошей зокрема в нафтові компанії

• **7 американських рибальських суден** поїхали ловити морські рачки недалеко бразілійського узбережжя. Бразілійські маряки обстрілювали американські судна з машинових крісів, бо Бразілія забороняє чужиницям ловлю риб на 200 миль від узбережжя.

• **Американський каліфорнійський банк** підвищив відсотки від позичок для своїх найкращих клієнтів із 5½% до 6%. За ним підвищують відсотки й інші банки в ЗДА.

• **В СССР збільшено старечі пенції.** Від 1 липня ц.р. пенсіонери, що працювали в бюрах в підприємствах, що належать державі, діставатимуть тепер місячно 40 рублів пенсії, замість 30, як досі. Колгоспники діставати муть 20 рублів місячно. Офіційний курс рубля є 1.10 дол.

• **Противники теперішнього** уряду в Портуґалії напали на бюра портуґальського консула в Люксембурґу, зв'язали консула та урядників і вкрали кількасот пашпортових чистих книжечок.

• **Протягом 1970 р. асекураційні компанії платити кожної години, кожного дня в тижні безперервно, по 70,000 дол. за шкоди, що повстали наслідком нещасливих автомобільних випадків. Перед шести роками платили лише половину тої суми.**

• **Західна Німеччина запропонувала Англії, що прийме до себе на працю англійських робітників-фахівців. У Німеччині вже працює 15,000 англійців. Англія має 815,000 безробітних.**

• **Молоді жиди, що походять з країн Близького Сходу — Іран, Ірак, Єгипет — протестували в Єрусалимі проти дискримінації супроти них. Після сутички з поліцією поліція арештувала 70 молодих демонстрантів.**

• **Американська прибережна сторожа наклала арешт на советське вантажне судно „Сулейман Стальський", бо американська рибальська компанія заскаржила його за 377,000 дол., як відшкодування за знищене устаткування для ловлі морських раків.**

• **Американські фабрики сталі підвищили ціни. Наслідком того незабаром подорожчають на 10% автомобілі, холодильники та інше приладдя домашнього вжитку, що до його виробництва вживається сталі.**

• **Комуністичний Китай і далі ставить на першому місці виробництво сталі. Тепер Китай продукує 18 мільйонів тонн сталі річно. ЗДА продукують 131 мільйонів, а СССР 127 мільйонів.**

СОВЄТСЬКІ СТАРШИНИ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ

Советський міністер військових справ Андрей Гречко та командувач советської військової флоти адмірал С. Ґоршков відвідали советську флоту, що кружляє по Середземному морі та провели інспекцію советських кораблів. Тепер на Середземному морі є 40-70 советських воєнних кораблів.

Перед виїздом советських старшин на інспекцію, секретар советської комуністичної партії Л. Брежнєв виголосив промову, в якій сказав, що „советські кораблі мають право перебувати на всіх міжнародних водах" та що „приявність советської воєнної флоти на Середземному морі нікому не загрожує".

НЕМА ВИНУВАТЦЯ

Уже другий рік у федеральному парляменті товчеться справа єдного канадського літаконосця „Бонавентура". Перед трьома роками парлямент ухвалив змодернізувати застарілий літаконосець коштом 9 мільйонів долярів. Міністерство оборони, яке проводило модернізацію судна, видало на ту ціль 17 мільйонів. За саме малювання заплачено понад мільйон долярів. Після закінчення перебудови судна, парлямент вирішив, що Канада не потребує зовсім літаконосця, й судно продано до фабрики заліза на перетоплення на метал за 875,000 дол. 13 місяців парляментарна комісія веде слідство, хто дав доручення видати додаткових 8 мільйонів на модернізацію „Бонавентури" без дозволу парляменту, але винуватця й досі не знайдено.

ХОЧУТЬ МИРУ НА ... МІСЯЦІ

Совєти подали секретареві ОН Ю Танові проєкт умови, на основі якої Місяць був би проголошений міжнародньою територією, а всі держави зобов'язалися би не вживати Місяця для воєнних цілей.

Американський астронавт В. Кенінгтем, який у міжплянетному судні «Аполло-7» у 1968 р. провів 260 годин, покидає станцію міжплянетних польотів, бо уряд ЗДА дає замало грошей на дальші досліди.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

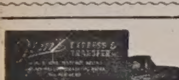

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

Найбільший склад матеріялів для будови та направи ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті

PLUMBING VILLAGE

DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE
8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

One HOUR "MARTINIZING."
CERTIFIED
THE MOST IN DRY CLEANING

НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ

7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

S A V E $ $ $ $
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS
M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc. J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened, Straighten anything! Our jobs stand up!
You name it, we'll fix it for you, save you big money.
SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewen
Since 1923

MARKET TIRE RETREADING LTD.

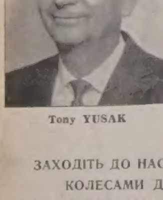

Tony YUSAK

Walter RUPTASH

ЗАХОДІТЬ ДО НАС ЗА ВСІМИ ВАШИМИ КОЛЕСАМИ ДО АВТОМОБІЛІВ
ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ ДВА ПРИМІЩЕННЯ:

PASSENGER, TRUCK & FARM TRACTOR
Belt Splicing — Wheel Balance — Wheel Alignment
— COMPLETE BRAKE JOBS —

106 стріт і 104 авеню ТЕЛ.:422-1415
158 стріт і 111 авеню ТЕЛ.: 489-7001

KELLY SPRINGFIELD UNIROYAL MICHELIN

USE YOUR CHARGEX CARD

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● НА ПРОДАЖ хата з 11 кімнат, умебльована. 4 спальні на першій підлозі, два мешкання (світи) в підвалі. Близько автобуса й церкви. Добрий прибуток. За близшими інформаціями прошу звертатися до 12026 - 122 стр., тел.: 454-2308.

● ХАТА НА ПРОДАЖ, 400 стіп від озера Ґейнфорт. 4 кімнати, дві спальні. Керниця, електрика, ґаз.
Ціна: 6,000.00 дол. Тел. 797-3040.

● ХАТА НА ПРОДАЖ не далеко озера Ґейнфорт, 2 спальні, ґередж. За ближчими інформаціями телефонуйте: 797-3040.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 7 стор.)

силеві заплатити довг. Василь зробив відклик до найвищого суду в Алерті й тут справу виграв, але Михайло передав справу до найвищого суду Канади в Оттаві й там Василь справу остаточно програв. Він мусів заплатити Михайлові всі гроші, які дістав з асекурації.

Управа містечка, де був готель, забрала порожну площу, де стояв готель, за податок, бо Василь податку не платив. Він не мав з чого платити, бо навіть заощаджені гроші витратив на судові процеси та адвокатів. На кінці лишився без грошей, без готелю й без своєї частини в будинкові.

Тепер Василь застосував старокрайовий забобон. За гроші, які ще десь знайшов купив дві великі свічки й книжку Псалтир. Кожного вечора й кожного ранку він світив обі свічки, клав їх та Псалтир на стіл й просив Бога, щоб Бог покарав Михайла та одного свідка, якого Михайло покликав був до Оттави, а який свідчив неправдиво й завдяки тому Михайло там виграв справу. За якийсь час той свідок запалював у хаті газ, газ вибухнув й випалив оба очі свідка. Він осліп зовсім. Василь подякував Богові, що вислухав його молитви й молився дальше, щоб ще покарав Михайла. Одної неділі Михайло їхав автомобілем через залізничі рейки, колеса автомобіля зачіпилися за рейки, надїхав поїзд, вдарив автомобіль і розбив його. З Михайла та його жінки, що їхала з ним, позбирали лише пошматовані тіла... Василь всім говорив, що Бог його вислухав і покарав обох людей, які йому зробили кривду.

Не знаю, чи то правда, бо наша релігія вчить, що кривду треба ближньому прощати та що не вільно молитися, щоб Бог кому зробив прикрість, бо Бог таких молитов ніколи не вислухає. Але Василь має свою релігію і свою віру й веде з Богом „політику" на свій лад...

Після того Василь сховав свічку й Псалтир до куфра, але щодня молиться й дякує Богові, що покарав обох винуватців його кривди.

Сьогодні Василь вже навіть не жаліє, що стратив увесь маєток, на який він важко працював. Він вдоволений, що Бог ще на цьому світі зробив лад із винуватцями...

Василева історія пахне троха середновіччям й важко повірити, щоб люде сьогодні ще вірили в чари й забобони, але така історія була. А ви, шановні читачі, думайте про те, що хочете...

• Протягом минулих 30 років в ЗДА зменшилося число фарм на більше як 50%.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдґ.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Езкзамінує очі — — Припасовує окуляри

Архівно-музейна збірка

Збірки кожного музею та архіву охоплюють всебічно й зберігають пам'ятки життя даного народу в усіх його проявах у минулому. Державні народи призначують на музеї великі суми грошей. Ми, українці, які хочемо зберегти свою індентичність та зберегти для грядучих поколінь пам'ятки нашого минулого, мусимо робити те власними засобами та власними силами. Одна людина того не зможе зробити, до того потрібно допомоги загалу.

Перша й головна допомога полягає в тому, щоб зберегти пам'ятки минулого в доброму й безпечному місці. За тою допомогою ми й звертаємося до всіх українців у Канаді, які мають речі, що їх треба зберегти в архіві-музеї, щоб вони їх присилали до нашої збірки. Збираємо: давні книжки, журнали, календарі, світлини з підписами та поясненнями, грамоти, листи визначних громадян, письменників та мистців, картини, відзнаки та інші пам'яткові матеріяли, які виготовив або якими користувався наш нарід.

Всі матеріяли просимо слати на нищеподану адресу.

Проголошуємо 32-ий список осіб, що передали свої матеріяли до нашої збірки:

1. О. Т. Гурко, Редвей, Алта — давня евангелія, календарі, журнали, мапи (карти), світлини та інші матеріяли.

2. п. О. Бабій, Восетна, Алта — календлярі та журнали.

3. п. Ів. Німенко, Редвей, Алта — 2 цікаві книжки.

4. п. В. Д., Едмонтон — Комунікат Гетьманської Гол. Управи 1938 р. Портрет с. п. гетьманича Д. Скоропадського світлини з поясненнями та багато цінних документів.

5. п. Д. Фодчук, Торонто, Онт. (третий раз) — брошури, журнали, програмки та часописи.

6. Марія Козій, Медисин Гет, Алта — календарі й журнали.

Всім жертводавцям наша щира подяка.

Пишіть:

Н. Уорук
10231 - 98 Стр.
Едмонтон 15, Алта

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Edward William Beauliua otherwise known as Edd Beauliua of Edmonton, in the Province of Alberta, accountant, intend to make application to the Provincial Secretary, under the provisions of The Change of Name Act, for change of name as follows:

1. For a change of my name to Sean Edwards.

Signature of applicant — legal name in full.
Edward William Beauliua

If known by an name other than legal name please sign also in that name.
Edd Beauliua

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-5318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковик недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Lincoln Hotel
COMFORTABLE ROOMS
Dining Lounge & Restaurant
10266 - 102 St., Ph.: 424-6112
Edmonton, Alberta

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і прислішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати якмасть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

Вже Скоро
26 Червня (June)

Лиш за $1.00 можете виграти
Один з
5 АВТОМОБІЛІВ

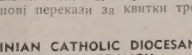

2 Buick Lesabres and 3 Pontiac Parisiennes

в епархіяльній оселі над озером Вобман.

Чеки чи грошові перекази за квитки треба виставляти на:

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESAN
RECREATION BRANCH
P.O. Box 6330 — Postal Station C
Edmonton 20, Alberta

Please send me .... tickets at $1 per ticket on the 1971 Car Raffle.
Enclosed is my remittance (either cheque or money order).

Name ....

Address ....

....

Telephone ....

This sweepstake is conducted by the Ukrainian Catholic Diocesan Recreation Branch under the authority of the Government of the Province of Alberta.

PICNIC
& SWEEPSTAKE
DRAW

SATURDAY, JUNE 26, 1971

8 Team Fastball Tournament
Intermediate Class
— DANCE in the Evening —

ЗАМІСТЬ ВІДПОВІДІ, ВЕРЕСК І ЛАЙКА

(закінчення з 2 стор.)

блюзнірському непереконливо звучать «статистичні» увертюри трьох київських „рецензентів". Вони пишуть: «УРСР сьогодні — це могутня індустріяльно-колгоспна держава... У порівнянні з 1913 роком продукція промисловости України зросли в 48 раз, сільського господарства — втроє... Як суверенна держава, Українська РСР вийшла на міжнародну арену...» і т.д., і т.п.

Ми не знаємо, якою статистикою користувались Дзеверін і його компанія, але добре знаємо, що середній добробут українського робітника чи колхозного кріпака після більше як півсторічних „перемог комунізму в одній країні" небагато відмінний від безпросвітніх злиднів дореволюційного пролетаря та безземельного наймита. Між іншим, дореволюційний наймит не був прикований до свого господаря, а міг, нікого не питаючись, йти чи їхати будь-куди. Колхозний кріпак і цього не має.

Не зважаючи на відносно низький рівень промисловости та рільництва в Україні перед першою світовою війною, вони більше ніж покривали, хай навіть скромні, потреби більшости місцевого населення. І не треба було за всім стояти у вічних чергах. Черги, черги довгі, черги довжелезні стали символом московсько-комуністичного способу життя.

УКРАЇНСЬКІ ВИДАННЯ

Що ж до «тиражів українських видань», то ми справді не знаємо, скільки українських книжок перед революцією друкувалося в Україні під московською окупацією. У Галичині вони друкувались рядом з періодичною пресою. Царські урядники бачили у кожній українській книжці „мазепинство і крамолу". Це була, так би мовити, предтеча сьогоднішнього ганебного ярлика «українського націоналізму», який московський окупант чіпляє на кожного, хто осмілюється захищати українську мову й культуру.

Теперішні україномовні видання служать перш за все не культурним, освітнім і духовним потребам українців, але єдино й послідовно загарбницьким інтересам Москви. Вся преса в Україні — удержавлена і навмисне нечула до справжніх потреб української людини.

Мовчать «рецензенти» книжки Ів. Коляски також про те, що величезна кількість україномовних видань — то низькопробна політична макулятура, сміття, якого ніхто не читає. Проте було б помилкою не визнати хоч мінімальної утилітарности таких видань: голодний колхозник може загорнути в неї шмат черствого, купленого в місті, хліба та доморощену цибулину, або скрутити з махорки поганющу цигарку.

Справді мистецькі, щирі та соціяльно відповідальні твори виходять з друку до розпачу мізерними „тиражами". Вони до масового українського читача взагалі не доходять; зате висилаються за кордон для замилювання очей еміграції. „Дивіться, — мовляв, — як у нас розцвітає українська культура».

Для прикладу можна взяти збірку Ліни Костенко «Мандрівки серця». Вона з найяснішого дозволу каґебістських „комісарів від культури" вийшла накладом у 2,500 примірників і розійшлася в Києві за декілька днів. Повторних видань не було.

Це зовсім не виняток, а правило. Така ж сама доля спіткала твори Миколи Вінграновського, Василя Голобородька, Івана Драча та інших видатних творців чесного мистецтва. Наклади їхніх, часто покалічених цензурою, творів такі низькі, що навіть до бібліотек „суверенної України" вони не завжди потрапляють.

Всім відомо, що, скажімо, в Едмонтоні можна було дуже легко придбати київське ювілейне видання „Кобзаря" 1964 р. (наклад 12,000), але цього ж самого „Кобзаря" неможливо було знайти в Києві. (Ми знаємо про деякі випадки, коли окремі туристи з Канади діставали його як подарунок).

Навіть у ювілейному виданні „Кобзаря" каґебістські апаратники не могли стриматись від «правильних пояснень». Мазепа у них — зрадник „Росії й України", а не герой, що в дуже несприятливих історичних умовах зробив відчайдушну спробу звільнити Україну від „Петра-ката" та його загребущої московської саранчі.

Ось так процвітає «національна формою і соціялістична змістом» культура України.

«СУВЕРЕННІСТЬ»

А «суверенність» України? Говорять і про неї київські «рецензенти». Тут, як то кажуть, далеко куцому до зайця. Яка ще в світі суверенна держава не має своїх збройних сил, щоб захищали свою землю від зовнішніх ворогів? Ні своєї валюти, ні власної промисловости чи рільництва. Чужа мова вживається в усіх галузях життя на рахунок рідної. Немає власних представників у чужих країнах. В'язні караються чужою владою поза межами власної країни, людність якої силою розпорошується по тундрах і сибірах і землі якої заселяють чужинці.

Щоб відвідати батьків, родичів, друзів чи просто побачити місце свого народження в Україні, треба мати дозвіл не з Києва, столиці «суверенної України», а від уряду іншої держави з осідком у тій же Москві.

Трагічно смішна така незалежність, чисто сталінська.

Україна не вийшла і не може вийти «на широку міжнародну арену», поки у неї відсутні геть чисто всі атрибути суверенности, а «українське представництво» в ОН — пряма аґентура Кремлю. Хитрі москалі тримають її з пропагандивних та диверсійно-шпигунських міркувань.

Ще не було і не буде випадку, щоб це „українське представництво" будь-коли не тільки критикувало чи голосувало проти якоїсь пропозиції Москви, але щоб воно подало якусь гідну уваги думку, хоч трохи відмінну від московської.

Факти історично-культурної самобутности України старанно змовчуються або запопадливо фальсифікуються, в чому активно помагають Москві найрізноманітніші єдинонеподільники за кордоном.

Вся історія могутньої середньовічної української держави — Руси-України — подається як московська і поширюється в усі бібліотеки світу. Нас ще й тепер, після півсторічних змагань за незалежність і незчисленних мільйонів людських жертв України не визнають за окремий нарід. Це не просто випадок, бо це збігається з народовбивчою політикою Москви.

Може, шановний читач стомився від нашого переліку відомих йому болючих фактів. Хай ласкаво пробачить. Ми теж стомились. Хіба можна розмовляти чи сперечатись з грамофонною платівкою? Вона здатна грати, тільки те, що на ній награне. Не можна сперечатися також з Дзеверіном і його підгавкувачами.

ДЕЩО ПРО ПЕРЕКЛАД

Повернемось, замість цього, до книжки українського патріота Ів. Коляски, який, безперечно, любить Україну, чесно і віддано. Як англійський оригінал, так і український переклад заслуговують на увагу свідомого читача, що дошукується правди про поневолену прабатьківську Землю. Книжка Коляски заслуговує зайняти почесне місце у домашній збірці кожної, небайдужої до долі свого народу людини.

Не бувши критиком з фаху чи за освітою, ми все ж таки хотіли б зробити одне зауваження про український переклад. На нашу думку, пора відійти від перекладання деяких слів чужого походження, таких, як «радянський», «російський», «Росія», «більшовицький», «колгосп» та інші подібні. Треба писати й говорити „совєтський", „московський", „Московщина" або „Московія", „большевицький", „колхоз". Вони краще відбивають чужий, накинутий нам силою зміст.

Наш великий Шевченко жив у інший час, коли різниця між нами і москалями була більш рельєфною. Він скрізь (у „Кобзарі") вживав „Московщина", „московський цар", „московська блекота". Його приклад гідний наслідування.

Таку «відповідь», яку в Києві дали на книжку Коляски, годі назвати інакше, як «московська блекота».

ЧІКАҐСЬКІ СТУДЕНТИ ВИСЛОВЛЮЮТЬ ПОДЯКУ ВЛАДИКАМ КАНАДИ

Виступають в оборону прав церковної самоуправи

Рух в оборону прав і самоуправи Української Католицької Церкви поширюється і серед молоді. В Чікаґо постав Студентський комітет за патріярхію, який на суботу, 29 травня, запросив двох доповідачів з-поза Чікаґа. Відомий професор теології Фордгамського університету та директор Екуменічного осередку ім. папи Івана XXIII в Ню Йорку о. Джордж А. Малоні, та проф. історії коледжу «Ля Сал» в Філядельфії Мирослав Лабунька, гостювали в Чікаґо.

Вони провели зустріч з представниками деяких газет, які виявили зацікавлення подіями в нашій Церкві. Потім відбулася зустріч зі студентами. Обидва гості дали короткі експозе про теперішні проблеми Української Церкви та відповідали на питання. Присутніх було понад 30 студентів.

Того ж дня ввечері відбулися громадські збори, на яких обидва гості доповідали про Українську Церкву в пособорну добу, про її права і помісність, про теперішні змагання і труднощі в них.

Студентка Марта Гарасовська заявила, що українська молодь виразно себе визначає по боці тих, які боронять самоуправний і самобутній характер нашої Церкви. Говорив також заступник голови Координаційного комітету громадських організацій ЗДА і Канади за патріярхат д-р Юрій Городиловський. Він сказав, що сьогодні перед всіма повинен бути ясний шлях: з ким ми йдемо і проти чого виступаємо. Студент Тиміш Трусевич прочитав тексти телеграм Святішому Отцеві, Блаженнішому Йосифові, усім владикам Канади та трьом єпископам Америки. Ієрархам Канади висловлено подяку за те, що не взяли участи в філядельфійських свяченнях. Від ієрархів Америки присутні домагалися запросити верховного архиєпископа на відвідини до Америки.

«Лише об'єднана, послідовна і рішуча політика може врятувати нашу Церкву — її єдність та помісність», кажеться в ухваленій резолюції.

На зборах було 400 осіб. Зібрання вів проф. Василь Маркусь.

Про чікаґські збори та про теперішню кризу в нашій Церкві появилися статті в місцевій литовській, польській і чеській пресі.

До Студентського комітету за патріярхію належать університетські студенти та учні середніх шкіл.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приграватн українські мелодії, а ансамбль українського танцю „КОБЗАР" буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

НА КРОК БЛИЖЧЕ ДО ПРАВДИ

Може, не погніваються на мене шановні автори: о. Ничка та п. Івахнюк, що суну свого носа до їхньої дуже цікавої і корисної дискусії.

У статті «Шата гарних слів» («УВ», 27 травня) п. Івахнюк викликає о. Ничку «на відверту відповідь, хто саме чи що саме стоїть на перешкоді нашій внутрішній здисциплінованості, церковній помісності». Покищо не бачу відгуку заінтересованого автора; отже, нехай мені буде вільно взяти слово. Дам відповідь. І не тільки одну.

На перешкоді нашій внутрішній здисциплінованості стоїть:

1. Наша історична хиба: незгода і «бий брат брата». Парафія А. має кілька членів практикуючих і ще кілька напівпрактикуючих чи „цвинтарних". Питає мене мій сусід, латинський священик, якого календаря придержуємося. Зі соромом відповідаю, що обох. Кілька членів не можуть погодитися на один календар. В парафії Б. чотири члени вже двадцять літ не ходять до церкви через календар.

2. Три великі українські католицькі єпархії (закарпатців) в Америці не хочуть згоди в справі помісности церкви. Ми не чули, щоб вони так осмішували себе в календарній боротьбі. Вони також мають право голосу в Римі.

3. Відхід нашої молоді на безбожництво. За десять літ мого канадського душпастирювання я помітив кільканадцять по-християнськи вихованих дітей. Цілі сотні безбожних або кандидатів на безбожних. Один шлюб я дав, що молоді радо ходили на передшлюбну науку і по шлюбі ходили до церкви. По кілька шлюбів я непевний. В інших зі шлюбом скінчилася церква.

Говорю недавно зі старенькою вдовою в парафії В., що вигодувала аж чотирнадцять дітей. Вона твердить, що троє з них є віруючі католики. Решта, очевидно — ні. Питаю, чому останньої неділі не була в церкві. Відповідає, що не могла. Приїхав у гості син, той найпобожніший. Отже, не могли бути в церкві!

4. Платні наших священиків дуже низькі. Крім вільної резиденції, мають сто — двісті долярів місячної платні. Я самий маю бл. 150 дол. місячно. І це найвища моя платня за всі часи мого душпастирювання. Я особисто задоволений. Однак це факт, що з усіх віровизнань наші священики одержують найменше. Наші православні мають бл. 350, а Юнайтед Черч — від 500 до 750 дол. місячно. Частенько наші парафії значно більші. Чому так? Відповідайте самі.

Мій знайомий і дуже ревний жонатий священик не міг вигодувати і одіти своїх дітей з церковної пенсії. Пішов до праці як помічник столяра. Одержував не подвійно, а вшестеро рази більшу заплату. Деякі люди дуже голосно кричать за жонате духовенство, але глибоко мовчать про потребу підвищення їм нагороди.

Може, ця моя відповідь поможе поступити на крок ближче до правди.

о. С. Юник ЧСВВ

Кридор, Саск.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Середа, 30 червня:
о год. 7:30 веч. у залі УНО, 10629 - 98 вул.: показовий концерт учнів музичної студії п-і Н. Дмитрук (вступне слово — п. Р. Солтикевич).

* * *

Субота, 3 липня:
о 7-ій год. веч. сходини книголюбів у п-і М. Кейван, 11142 - 97 вул.

Вісті з Едмонтону

Пластуни купили новий дім

ТРЕБА ЗІБРАТИ ЩЕ 27 ТИСЯЧ

По довгих роках шукань едмонтонський Пласт набув новий дім. Він знаходиться при 10150 - 79 вулиці, в південному Едмонтоні, точно 1½ милі від центру (старий дім був у радіюсі 1 милі від центру), в новому дистрикті, біля міських равін і парків.

Доїзд: P1 і P2, а також C 10, тільки 15 хвилин від центру міста, тобто від кіна «Капітоль».

Куплений дім — це колишній лютеранський церковний будинок, у формі шатра, збудований 1958 року. Має дві великі залі і 10 малих кімнат. Є теж кухня.

Дім коштує: 75,000 дол. готівкою. Старий пластовий дім продано за 31,200 дол. Пластовий будівельний фонд має 15,000 дол., в касі Пластприяту є 1,800 дол. Отже, для сплати потрібно, ще тільки 27,000 дол. Цю суму Пластова станична старшина Едмонтону сподівається зібрати якнайскорше «серед сеньйорату, батьків пластової молоді та ідейних жертвенних громадян».

Збірка грошей уже почалася. На сходинах сеньйорату 10 травня зібрано 1,600 дол. Жертводавці: П. і О. Саварин — 500 дол.; Софія Климкович — 100 дол.; мгр М. і Л. Хом'як — 200 дол., інж. Я. і І. Іванусів — 200 дол., О. і д-р С. Манастирський — 200 дол., Т. і М. Слабий — 200 дол. та Р. і Я. Пристасцький — 200 дол. Раніш д-р Л. А. і Е. Байрак склали 200 дол. Більшість грошей треба скласти ще до кінця червня, щоб якнайменше позичати в кредитівці чи в УНСоюзі.

Пласт — це відкрита організація молоді, а виховані в ній громадяни йдуть до праці в суспільному житті, дослівно в усі організації. Минулого року на сторінках «УВ» була стаття п.з. «Едмонтонські пластуни при громадській праці», яка подає переконливі відомості.

«Тому Пласт буде звертатися і вже звертається до всіх, кому дорогим є виховання української молоді, по жертвенні датки: від 10 до 1,000 дол. чи більше. Чеки просимо виписувати на «Пласт» і пересилати на адресу скарбника станиці: п. Михайло Наконечний, 11432 - 101 вул., Едмонтон. Посвідки, які видасть скарбник — можна відтягати від прибуткового податку, бо Пласт є харитативно-освітньою установою».

Новий дім нагодився саме в пору. Старий пластовий будинок уже валився. Зрештою, його куплено 1960 року тільки для тимчасового вжитку. Остаточне рішення купити новий дім зроблено на сходинах станичної старшини 24 травня. Оферту в імені старшини Пласту підписали: пл. сеньйори: Михайло Наконечний — скарбник, Ольга Грабюк — секретар і Петро Саварин — станичний.

«Едмонтонські пластуни, поодиноко і разом, як станиця, завжди брали участь у громадському житті. Вони виховують молодь; тому просять конкретної підтримки не тільки від батьків пластової дітвори, а й від усього українського громадянства, включно з організаціями. Хто не має готівки, може позичити в кредитівці і сплачувати, чим дуже відтяжить Пласт і дозволить йому нормально працювати над молоддю, замість займатися збіркою», — кажеться в повідомленні Едмонтонської пластової станичної старшини.

«Пластовий дім — це доконечна потреба. Едмонтонський Пласт має солідні виховні кадри, і в новому домі краще йтиме праця над молоддю, яка, як усі знають, є нашим майбутнім у Канаді, майбутнім наших організацій, установ, Церкви. Кому дороге це майбутнє — покаже найближчий час. Пласт вірить, що в збіркову акцію включаться всі, і то по совісті».

«Що робимо для себе — вмирає з нами; що робимо для інших — живе вічно».

ПОЖЕРТВИ НА ФОНД ШКІЛЬНОЇ РАДИ

На фонд Шкільної Ради едмонтонського відділу КУК жертвували: 100 дол. — Товариство мужчин катедральної парафії св. Йосафата, 100 дол. — відділ Союзу українок Канади катедральної парафії св. Івана, 50 дол. — відділ ЛВУ, 10 дол. — Осередок НТШ, 25 дол. — «Добра воля» катедральної парафії св. Йосафата.

Після тих перших пожертв («УВісті», 3 червня) одержано: 10 дол. — єпархіяльна управа ЛУКЖ, 40.50 дол. — членкині ЛУКЖ катедральної парафії св. Йосафата (збірку провела п-і Бумбак), 25 дол. — І відділ «Доброї волі» катедральної парафії св. Йосафата, 5 дол. — відділ ЛУКЖ парафії Покрова (Беверлі), 50 дол. — Товариство українських піонерів, 20 дол. — інж. М. Когут (збіркова листа), 1,041.04 дол. — відділ КУК (чистий прибуток з концерту «Українська молодь Шевченкові»).

З ЕДМОНТОНУ РАДІОПЕРЕДАЧІ

З едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А щопонеділка і щовівторка пересилаються півгодинні українські релігійні програми:

28 червня: програма ЛВУ.

Понеділкові радіопрограми о 9-ій годині вечора веде Централя українців-католиків Едмонтонської єпархії; вівтіркові програми о 8:30 вечора — ос. василіяни.

Виступає дитячий садок катедральної парафії

(гб) У катедральній залі відбувся виступ дитячого садка, що його веде II відділ ЛУКЖ парафії св. Йосафата. На сцені було 26 дітей.

Вони співали, деклямували на радість 90 старшим слухачам, що з увагою слідкували за дитячими виступами. Пісні були такі: «Ой минуло вже зима», «Ку-ку», «Був собі журавель», «Що за гамір, що за шум», «До дитячого садочка», «Старий Гриць», «У горах Карпатах», «Сьогодні свято мами», «Казала мені мати», «Хто сумує». Тереса Якимишин деклямувала „Мамі", а Мирон і Михайло Пилипи „На день матері".

Головною точкою програми був виступ усіх дітей з казкою «Був собі дід і баба». Виступ приготовила виховниця дитячого садка п-і Л. Осташевська. Діти були в українських одягах, що їх матері їм пошили і повишивали.

У садку цього року навчалася 31 дитина.

П-і В. Байрак, голова II відділу ЛУКЖ, подякувала п-і Л. Осташевській, а п-і К. Гаврилечко вручила дарунок від вдячних дітей і батьків. Отець Ю. Ковальський, катедральний парох, подякував відділові за ведення садочка та вчительці за її працю. Також склав подяку п-і К. Гаврилечко за її працю як голови комітету справ дитячого садочка. П-і В. Байрак вручила п-і К. Гаврилечко дарунок від відділу за її працю.

Виступ був получений з чайком. Господинею чаю була п-і К. Гаврилечко.

Навчання в садку закінчилося. Вже тепер приймають зголошення на навчання, що почнеться у вересні. До садка приймають дітей 4-6 років. Навчання в садку відбувається чотири рази на тиждень.

Діти поділені на дві кляси: одні ходять у понеділок і в середу, а другі — у вівторок і четвер.

Зголошення приймає п-і Л. Осташевська, телефон: 484-2088.

ДИТЯЧИЙ САДОК КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ СВ. ЙОСАФАТА — В першому ряді зліва направо: В. Небожук, К. Кукурба, Ш. Сивенька, Л. Яремко, К. Фединяк, М. Фединяк, Дж. Соломон, К. Кісілевич, К. Скрипечайко, І. Слон, А. Гаврилечко, О. Ґулька, А. Шутяк, К. Штурм; другому ряді: Е. Соломон, Д. Ковальчук, А. Крокош, Х. Салук, Т. Якимишин, М. Пилип, М. Пилип, Г. Шутяк, Н. Мурська, О. Ферманюк, З. Ґулька, Т. Штурм, учителька п-і Л. Осташевська. До садка ходили теж: П. Сивенька, Е. Дембіцький, Д. Костів, М. Костів, Х. Лескі. фотостудія: „Академія"

КНИЖКА ІВАНА КОЛЯСКИ І ВІДГУК З КИЄВА

ЗАМІСТЬ ВІДПОВІДІ, ВЕРЕСК І ЛАЙКА

Т. Г. ЛИТВЯК

Майже рік тому у торонтському видавництві Пітера Мартіна появився повний переклад українською мовою першої книжки Івана Коляски «Освіта в радянській Україні», англійський оригінал якої вийшов 1968 року.

НА ВЛАСНІ ОЧІ

Великою — я б сказав, винятковою — заслугою автора, багаторічного активного канадського комуніста, є те, що він, не зважаючи на кільканадесятирічну сліпу віру в московський модель комунізму, зміг, побачивши на власні очі страхітливу совєтську дійсність, не тільки дистанціювати себе від неї духово, але чесно й голосно виступити з протестом проти нечуваного насильства і злочину над українською людиною в Україні та в інших «отдальонних альбо нє столь отдальонних» закутках варварської імперії.

Відрив ідейного комуніста Коляски від свого ідеологічного материка був і, безперечно, лишився болючою травмою його душі. Що такий відрив не кожному по плечі, видно хоч би з того, що хоч багато кравчуків, карташів та інших заблуканих поклонників імперіялістичного московського хижака бачили те ж саме, що й Коляска, а проте вони й дальше віддають ревних ентузіястів морально давно збанкротуваної системи тотального гніту, що виступає назовні під лицемірною назвою: СССР. Недаремно один польський письменник, що перебував під час війни декілька років у СССР і пізніше, на еміграції, описав свої пригоди та спостереження, назвав свою книжку «На нелюдській землі».

І хоч відомо, що багато рядових, чесних членів компартії Канади українського походження викинули на смітник свої партквитки після поїздки на Україну, проте лишилося охвістя безідейних апаратників.

На згадку приходять гіркі-прегіркі слова нашого неперевершеного Шевченка, звернені до своїх земляків-блюдолизів, тогочасних шелестів, скаб, дмитерків, білодідів, кравчуків та їм подібних: «А ви дивились і мовчали/ Та мовчки чухали чуби./ Німії, подлії раби, лакеї/ Капрала п'яного» (тобто царя — ТГЛ).

Не забув Коляска також інших численних братів української недолі — білорусів, молдаван, латишів, литвинів, естонців, киргизів, таджиків, туркменів, татар та багатьох інших — над головами яких народовбивча Москва високо підняла обух національної смерти.

Сталося так, що Ів. Коляска виразно побачив те, що найбільше приховує від світу антинародний режим кремлівських держиморд: нечуване у 20-му сторіччі насильство над душею, розумом, гідністю і життям людини і цілих багатомільйонних народів, перший і найбільший з яких — народ України.

У книжці Ів. Коляски подано багатющий фактичний матеріял про послідовне, плянове нищення української субстанції: шляхом повного московщення економічного, політичного, громадського, культурного, освітнього та всякого іншого життя України; шляхом заселення України московськими осадниками; шляхом розпорошення українців по пустирях потворної імперії.

Становище цих останніх ще гірше. Їм цілком відмовлено право на власне культурне життя. Навіть там, де вони живуть великими масами, — Зелений клин на Далекому Сході, Казахстан, Кубань, Приволжя, Курщина і Воронізчина, — українці та їхні діти не мають ні рідних шкіл, ні газет, ні журналів, ні самодіяльних гуртків, ні радіомовлення — все геть чисто московське.

Такий же стан існує в Москві, Ленінграді, Ростові та Дону, Владивостоці та містах і містечках Сибіру, хоч у них вільно чи невільно живе велика кількість українців.

На особливу увагу читача, на нашу думку, заслуговують останні розділи («Де розвиваються мови менших", „В обороні мови" та „Епілог"), в яких Коляска показує людяну і справедливу розв'язку проблеми багатомовности та багатокультурности в модерних, освічених багатонаціональних державах, як Фінляндія, Швеція, Швайцарія, Бельгія, Італія та інші. Який убивчо разючий контраст до «ленінської національної політики» загребущої, ненаситної, дикої Москви!

Український варіянт цієї книжки Ів. Коляски має ту ж саму кількість розділів, що й англійський (дев'ять), 18 ілюстрацій (на одну більше, ніж в оригіналі) та 26 таблиць. Відділ додатків, яких в оригіналі 12, а в перекладі — 15, збагачено двома винятковими своєю мужністю, ясністю думки та емоційною наснагою виступами: промова А. С. Малишка на похороні В. М. Сосюри, 11-го січня 1965 р.; промова Ів. Дзюби на вечорі, присвяченому 30-тиріччю з дня народження Василя Симоненка, 16-го січня 1965 р.

СТАТТІ «ЗВІДТИ»

Також, без коментарів, Ів. Коляска подає передруки двох статтей режимної, україномовної, окупантської преси. Перша: «Народна освіта в Українській РСР» з «Радянської школи», ч. 11, листопад 1968 р.; друга під провокативним заголовком «З поріддя запроданців» з «Літературної України», 8 липня 1969 (про це в «УВістях», 12 березня 1970, був коментар).

На цьому місці, мабуть, варто кинути оком на несамовиту акробатику першої статті. Вона підписана О. Дзеверіном О. Савченком та В. Смалем. Нам невідомо, що змусило їх писати такий хуліганський, позбавлений елементарної логіки, людської гідности, чести й смаку пашквіль на правдивий, базований на незаперечних фактах і солідно удокументований твір Ів. Коляски.

Ми трохи сумніваємось, чи автори бачили і мали змогу читати цю книжку. Не знаємо, чи писали вони свою лайку по волі чи по неволі, чи тільки переклали з «общепонятного язика» й обробили виплід моторошного ґаґебістського інкубатора.

На нас не діє «полемічний» жарґон безхребетної вислужницької совєтської преси, у якій усіх, хто не погоджується з московською генеральною лінією, віроломною і нерозбірливою, як вулична повія, називають найманцями міжнародного капіталу, зрадниками власного народу, запроданими борзописцями української еміграції в США, ФНР, Канаді та інших країнах Заходу...

Як видно, запроданці міряють інших на свій копил.

Не бракує лайок і в писанині Дзеверіна і компанії.

Нам нудить від вигляду й смороду такої «полеміки», справжньої раковини з калом із „ідеологічного" арсеналу «найпередовішого» людського суспільства. Така полеміка незаперечно свідчить про люмпенпролетарський моральний рівень її творців, з якими неможливо вести будь-яку гідну, людяну розмову.

Тільки ті, що свідомо ховають від людського ока страшну правду, можуть так бридко і так голосно хвалити злочин і лаяти тих, хто його викриває.

Ми також ще не забули, як під тортурами сталінських катівень навіть найбільші будівничі „пролетарської держави" (Риков, Зінов'єв, П'ятаков) «визнали» себе зрадниками комунізму, ворогами народу, диверсантами. На підставі таких „визнань" їх забивали. Забивали й тих, хто не визнав за собою ніякої провини ні в думці, ні в чині.

Хоч Сталіна й „розжалували", проте всі його народовбивчі «досягнення» лишилися без змін. Це підтверджує доля Валентина Мороза, Святослава Караванського, Михайла Масютка, Панаса Заливахи та багатьох інших, чиє молоде, талановите життя „спадкоємці Ягод і Берій" нищать у темницях хрущово-брежнєвських в'язниць та в смердючих бараках таборів Башкирії.

«Інформативний бюлетень», 2, 1, 1971, подає, що сітка таборів знову покриває майже ввесь СССР. Місця розташування 202 таборів відомі. Думають, що загальне число таборів доходить до одної тисячі, з мільйоном в'язнів у них. До цього треба ще додати всіх тих, що сидять у різних в'язницях та «божевільнях».

Ми знаємо, що Валентина Мороза і його земляків-українців „судили" за оборону природних прав кожної людини: за право говорити рідною мовою, за право самостійно думати, за право бути господарем на своїй власній землі... «Судили» без свідків, без рідних, без друзів-земляків, «судили» за закритими дверима — ґанґстерським самосудом. Нічого не змінилося в старій московській тюрмі народів з часів Петра І.

Ми добре знаємо, що об'єктивний і речевий огляд твору, критичного до стану та розвитку подій Московської імперії, ніколи б не появився друком у безхребетній та по саме нікуди забріханій режимній пресі і що автори такого огляду опинились би на лісозаготовках, каналах чи в «божевільні». Тому ми з сумом і жалем вдаємося до розгляду тільки деяких аспектів київської статті, в справедливість якої ні автори, ні їх ґаґебістські опікуни самі не вірять.

СОВЄТСЬКИЙ РЕЖИМ

Дзеверін і компанія дружно запевняють, нібито совєтська влада не була силою накинута Україні. Даремна справа, панове-товариші: Українська Народна Республіка впала під об'єднаними ударами ласих на чужі землі загарбників, найбільшим з яких була комуністична Москва.

Наказ воювати Україну вийшов від самого Леніна. Цей імперіялістичний вовк в овечій шкурі найбільше боявся, що йому не вдасться врятувати „московську тюрму народів". А вона в роки революції та громадянської війни швидко почала розпадатися на самостійні держави.

В Україні Ленін бачив не тільки хліб, сало, вугілля та інші матеріяльні припади, але найбільше — «поганий приклад», за яким могли б піти інші поневолені народи. Для отруєної віковим московським імперіялізмом свідомости Леніна не було страшнішої думки, як бачити величезну царську імперію зменшену до меж етнічної Московщини.

Пославши в Україну одурманені комуністичною вірою орди вбивців і грабіжників, знехтувавши волею українського народу жити у своїй суверенній, ні від кого незалежній державі, Ленін став зрадником революції, продовжувачем кривавих справ коронованих московских деспотів — петрів, катерин, микол та інших.

Після кривавого Сталіна, Хрущов і Брежнєв показали себе здібними учнями Леніна та його „достойними" спадкоємцями: один у Мадярщині 1956 р., другий у Чехо-Словаччині майже три роки тому.

На тлі концентраційно-таборової дійсности СССР по-

(закінчення на 3 стор.)

ЗАЯВА ЄПИСКОПА АНДРІЯ САПЕЛЯКА

НЕ МОЖЕМО ВЕРТАТИСЯ НАЗАД

ВІД ВЕРХОВНОЇ АРХИЄПИСКОПІЇ ДО ПАТРІЯРХІЇ

«Великі Божі діла завжди здійснюються серед великих труднощів і контрастів саме для випробування віри в Бога», каже Преосвященний Андрій (Сапеляк), єпископ українців-католиків Аргентини, висловлюючи своє переконання, що наша патріярхія остаточно буде створена.

Тепер «уже немає поворотного кроку», написав він.

Насамперед треба нам подбати про «ефективно діючу» верховну архиєпископію, яка своїми правами насправді дорівнює патріярхії, і далі робити заходи для створення патріярхії.

У «Заяві», написаній 24 травня ц.р. та опублікованій у «Віснику» аргентинської екзархії, єпископ Андрій застерігає від учинків, що приносять «шкідливі наслідки».

Подаємо повний текст заяви:

Як відповідь на численні листи і меморіяли українських громадських організацій за український патріярхат, зокрема з Америки, звернених до всіх українських католицьких владик, як теж для інформації наших вірних в Аргентині, подаємо від себе таку заяву:

1. Українські владики, учасники II Ватиканського собору, прийняли з великим задоволенням, як завершення своїх заходів, затведження Отцями собору ось цього тексту декрету «Про Східні Католицькі Церкви»: „Священний Вселенський собор бажає, щоб там, де потрібно, були встановлені нові патріярхати" (ч.11). Це соборне рішення стало підставою для українських владик до їхньої дальшої дії для здійснення внеску верховного архиєпископа Блаженнішого Иосифа Сліпого, поставленого на цьому ж Соборі, для створення Київсько-галицького патріярхату.

2. Уже в час II Ватиканського собору українські владики поробили перші заходи перед Святішим Отцем, щоб соборне рішення про створення нових патріярхатів було здійснене в Українській Католицькій Церкві, згідно з пропозицією Блаженнішого верховного архиєпископа Иосифа Сліпого й усіх українських Владик, присутніх на соборі.

3. По Соборі українські єпископи не перестали робити дальших відповідних кроків перед Святішим Отцем, щоб завершити Українську Католицьку Церкву патріяршим устроєм, піднесенням до патріяршої гідности українського верховного архиєпископства. А з нагоди посвячення собору Святої Софії в Римі та синоду українських владик у 1969 році зроблено черговий крок у цьому напрямі спільним листом до Святішого Отця.

4. Сам Святіший Отець Папа Павло VI не тільки ставиться прихильно до справи українського патріярхату, а з наявним вдоволенням приймає кожний аргумент і кожний позитивний крок з боку українців у користь українського патріярхату, як мав я нагоду переконатись особисто на приватній авдієнції у червні минулого року.

5. Публічні осуджування українських владик з боку деяких українських мирян, як також клеймування достойників Католицької Церкви можуть мати тільки шкідливі наслідки, бо кожний крок, що причиняється до захитання довір'я вірних до своїх владик і зроджує недовір'я до Апостольського престолу, не тільки що не причиняється до встановлення українського патріярхату, але підкопує самі основи Української Католицької Церкви, якими є пастирський уряд єпископів і верховна влада Римського архиєрея.

6. Аналізуючи глибше листи та меморіяли українських громадських організацій у справах Української помісної Церкви, з одного боку, впадають в око намагання усунути у відношенні до українців компетенцію Священної конґреґації Східних Церков, а з другого боку, вражають спроби українських мирян прямо вмішуватися і розв'язувати проблеми Української Католицької Церкви незалежно від українських владик.

Українські владики свідомі своїх людських обмежень у великих і складних проблемах Української Церкви в цей тяжкий час її історії; вони завжди готові послужитись знанням і компетенціями досвідчених мирян для все кращого сповнення своїх великих завдань та належно оцінюють позитивну співпрацю мирян. Однак треба, щоб миряни мали глибоке переконання, що в Христовій Церкві вчителями, пастирями, правителями Христового стада є єпископи, наслідники апостолів і намісники Христа. Без цієї засади, яка опирається на вірі, не можна мати правдивих понять і про Українську помісну Церкву; до церковних справ не можуть братись світські люди, щоб розв'язувати їх «по-світському», як це застережено з підкресленням у спільному різдвяному пастирському листі українських владик Південної Америки.

7. Ідея, висувана тут і там, проголошення патріярхату з боку українських католицьких владик, самозрозуміло, ставить себе поза церковний правопорядок, затверджений II Ватиканським собором, бо становлення нових патріярхатів «застерігається Вселенському Соборові або Римському архиєреєві» (декрет про Східні Церкви, ч. 11).

8. За найбільш успішний засіб для піднесення верховного архиєпископства Української Церкви до гідности патріярхату і для успішного полагоджування усіх справ Української Церкви вважаю дальшу колеґіяльну дію українських владик, яку вони так успішно започаткували на II Ватиканському соборі, згідно з церковним правопорядком Католицької Церкви та згідно з традицією Української помісної Церкви. Ефективно діюче українське верховне архиєпископство, як помісна Церква, правами зрівняне з патріярхатом, водночас є найприроднішим приготованням до піднесення його до патріяршої гідности.

У стремліннях до українського католицького патріярхату уже немає поворотного кроку. Справа тільки в тому, щоб дальше постійне зусилля в осягненні такої високої мети провадили, як компетентний чинник, українські владики з довір'ям до своїх Пастирів з боку вірних і з великою вірою у поміч Божого Провидіння. Бо великі Божі діла завжди здійснюються серед великих труднощів і контрастів саме для випробування віри в Бога.

Цією нашою заявою хочемо дати нашу особисту відповідь на всі листи й меморіяли, що ми їх одержали від українських мирян та громадських організацій у справі створення українського католицького патріярхату зі запевненням про нашу щиру пошану і християнську любов до всіх».

ЗА СПІВПРАЦЮ

Два українські єпископи: Иосип Мартинець (Бразилія) та Андрій Сапеляк (Аргентина) відбули спільну нараду, на якій склали плян душпастирської співпраці обох країн.

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (55)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Лицар і авантюрист, недалекі поняття», — завважив король, перериваючи тим висловом суперечку двох своїх ексцеленцій. «Жалую, що не можу бути одної гадки з паном канцлером. Рожеві скла, це прикмета молодих, а чорні — старих. Я хочу голим оком дивитися на світ».

Піпер скривився, ніби йому гіркого подали і відкашельнув значуче. Король порушився на своїм стільці.

«Не хотів я вразити пана канцлера, котрого гадку високо собі ціню, але після побід, яких нам не пощадив Господь, не маємо причини дивитися надто чорно в будучність. Козаки народ военний. Це вояк іншого типу, ніж наш, але хоробрий. При добрім проводі він може стати дуже корисним союзником».

«А скільки тисяч того союзника приведе нам гетьман Мазепа?»

«Приблизно відомі мені сили гетьмана Мазепи», — відповів король. «От і тепер є у мене післанець від нього, — розказує».

«Алеж цар щораз нових формацій вимагає від Мазепи і цей відмовити не може», — завважив Ґілленкрок.

«І якраз тому», — перебив король, — «нам треба поспішати на Україну. Скорше прийдемо, більше козаків перейде на наш бік. А не забуваймо, що також великий везір обіцяв мені свою допомогу. Не гадаю, щоб падишах супротивився політиці свого везира».

Реншільд і Маерфельд тріюмфували. Король стояв на їхньому боці. Ексцеленція Піпер, наймудріша шведська голова, вірний дорадник двох королів, про котрого казали, що король Станіслав в руку його цілує, — програв. Стояв безмовно, похитуючи свою червоною, споченою головою.

«Алеж бо душно», — говорив, щоб щось сказати.

Нараз гаркнули бубни, заграли сурми й обої, загуділа земля від тупоту тисячів ніг.

Реншільд скочив з вікна і відступився на бік, щоб король міг бачити, як переходить військо.

Йшли сірі батальйони високих і худих, бородатих фінців, а за ними голубі полки шведські з синьожовтими прапорами, ґрифами, яблуками, схрещеними стрілами з ренами й цвітучими деревами. Прапори полинялі в боєвих огнях, зі слідами крови, подерті, пошарпані, як вірлині крила, що в бурю попід небо літали.

Король стояв з шаблею під лівою пахою, з капелюхом у правій руці, і очима, що нагадували фйорди, летів кожному прапорові на стрічу. Не кланявся, стояв випрямлений, як свічка, як статуя. Військо побачило його. «Віват Каролус рекс!» — роздалось з тисячів грудей.

Музика тихла, мовкли сурми й бубни, військо здоровило свого улюбленого вождя, — полк за полком, кожна чота; кожна четвірня, аж до останньої.

Перейшли. А король все ще стояв посеред кватири з шаблею під пахою, з капелюхом у руці і очима, що нагадували фйорди, відпроваджував свої полки. Високий, худий, гордий.

Нараз уста його задрижали, як уста дитини, обличчя осінила усмішка повна безмежної любови, і він вимовив одно тільки слово: «шведи».

В тім однім слові було все: любов, гордощі, жаль.

«Шведи», — повторив ексцеленція Піпер, стираючи хустиною піт з чола і сльозу зі свого ока. «Шведи».

— — — — — — — — —

«Куди ж підемо, панове?» — спитав король, перебиваючи нараз довге мовчання.

«Куди нас ваша милість попровадять», — відповів граф Піпер.

Забув про самопевнений погляд Реншільда, про його уста, що ніби на весь світ зневажливо свистали, не бачив його гострого носа, що здавалося рад був скрізь устрявати, — бачив тільки свого молодого, великого короля і в ушах і в серцю його лунали слова: «Віват, Каролус рекс!»

«Підемо, куди нас ваша милість попровадять», — повторив граф Піпер.

Король кланявся, як звичайно, несміливо й покірно: «Дякую, дякую панам». А звертаючись до Ґілленкрока просив: «Пане полковнику, будь ласка, продовжайте свою працю. Вона дуже важна. Позвольте глянути на карту».

Ґілленкрок відсунув стілець від стола і цілий стіл хотів присунути близь вікна.

«Спасибі. Не турбуйтеся. Я й без того бачу».

Похилився над карту і бігав по ній своїми синіми, розмріяними зіницями. «Тут Дніпро, а тут ріка Сож, тут наш Могилів, а там Смоленськ, там Мстиславль».

На хвилину здержався на тих двох містах, ніби рішав, котре з них вибрати має. «Прошу, працюйте дальше. Не перебиваю».

Взяв шаблю під паху, ще раз поклонився і вийшов.

Реншільд підступив до Піпера і простягнув до нього руку. «Ексцеленціє!»

«Ексцеленціє!» — відповів Піпер, і поміж ними ніби нічого й не було.

Реншільд і Маерфельд вийшли. Ґілленкрок узяв циркель, лівим коліном прикляк на стільці, лівою рукою підпер голову, а правою водив на північ і на схід Могилева, туди, куди перед хвилиною перебігали сиві зіниці короля Карла. «Могилів, Дніпро, Сож, Мстиславль», — повторяв, вгадуючи королівські гадки. «Значиться, перейдемо Дніпро в напрямі річки Сожі, підемо на Мстиславль».

«Підемо, куди король велить», — повторив Піпер.

ДВАНАДЦЯТЬ ТИСЯЧ!

Літо стояло в повній красі. Життєва сила природи добігала до свого вершка, — місяць серпень. Незабаром і Спаса. Освятять квіти, овочі і мід, відпічнуть спрацьовані руки хлібороба і діти з жалем глядітимуть на небо, прощаючи відлітаючих журавлів: кру, кру, кру!

Настане осінній відпочинок, а там і вечорі довші, і казки, і пісні, і вечірниці.

Так звичайно, — та не тепер.

Хоч і тепер соняшні дні чергуються з ночами зорішливими, по спеці приходять дощі, по погоді громи, на полях дозрівають збіжжя, а в садах овочі, хоч у природі не видно ніякої зміни, ніякого відхилу від звичайного щорічного порядку, так на землі, поміж людьми, інакше. Людей обгорнула тривога. Бентежаться, тривожаться, не можуть собі місця прибрати.

Звіється курява на шляху, — кидають серпи і коси й біжать у село, кажуть, що вороже військо надходить, гремить, — гадають, що гармати ревуть, в шумі вітру чують крики і стони людей . . . Війна.

Казав би ти, що привикли до неї. Не від нині триває. Рік-у-рік набирають молодь у полки і шлють у далекі походи в Польщу, в Литву, в Московщину, Бог вість де. Не один пішов здоровий, як дуб, а вернув без ноги, без руки, обезвіченим калікою, тягарем для громади і для родини. Багато не верне ніколи.

Невже ж можна привикнути до того?

Війна . . .

Гетьманська столиця, Батурин, ще не бачить її. Тут тільки трохи московського війська постоєм стоїть, для порядку. Пишні батуринські сади вгинаються під яблуками, грушами та сливами, солодкими, як мід; зародили поля, худоба теж здорова. Та не тішаться своїм добром мешканці гетьманської столиці. Почувають себе, як перед відлетом птахи. З тривогою дивляться на північ і на захід. Звідти хмари надходять, — буря іде.

Всіляко про шведів говорять. Кажуть, що добрі люди. В Могилеві нікому кривди не робили. Платять за все. А всеж таки страшно, бо це чужий, невідомий народ: лютерської віри. А найстрашніше, що цар велить перед шведами городи й села палати, пустошити край.

Тривожиться Батурин. Робота людей не береться. Гуртами по вулицях стають і розговорюють. Кожна вість блискавкою перебігає город, кожне слова стосотним відгомоном відбивається, росте, до розмірів велетенських, страхітних.

Багатіші по потребах, клунях, омшаниках закопують добро, по лісах ями для себе заздалегідь гребуть, щоб було де перетривати негоду.

Свідоміші городу не гадають кидати. Це ж кріпость, треба тільки направити її. Направляють. Дивуються, чому гетьман не велів укріпляти Батурина, хоч, кажуть, укріпляє Стародуб, Чернігів, Ромен і Гадяч. Мабуть не гадає, щоб ворог облягав його столицю. Потішаються.

На замку з раннього ранку до пізної ночі гримлять молоти, скрегочуть пили, глухим гомоном відбиваються від старих замкових стін удари сокир. Самі міщани проводять тую роботу, захищають себе і своєї столиці.

Мотря на лавці під хатою сидить. Вона в чорному вбранню, лиця приблідли, що лиш перебула недугу. Дивиться на небо синє, гаряче, на дерева, повні овочів і листя, на силу і красу природи і так їй дивно на серцю, що й виповісти не може . . . Кривавий поміст, колода і сокира . . . Батько . . . Того образу не забуде ніколи. Хоч як бажає, — не може . . . Дивується, як Любов Хведорівна може ще жити на світі. Поїхала на хутір і безвихідно пробуває у ньому. Вона, — причина такого нещастя . . .

Повіки опускаються на очі, голова подається взад, на білу, теплу стіну, перед очима літають рожеві листочки троянд, руки пашать, ніби хтось мурашок до них насипав, — чорно...

Богослуження: червень - липень

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
27. — Ксітуан 10:00

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
27. — Боннивил 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
27. — Смокі Лейк.
4. липня — Радвей
11. — Восетна
18. — Смокі ЛБейк
25. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
27. — Менлі год. 10.
4. липня — Рочфорт Брідж (храм празник) год. 10
11. — Карвел год. 9:30; Вайлвуд год. 12
18. — Чергіл год. 10
25. — Менлі год. 10

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
27. — Делф
4. липня — Лемонт (храм) читана Сл. Божа 8:45, Всен. 10 год. врочиста Сл. Божа 10 год. Після відправи празничний обід.
11. — Ст. Майкел год. 10 р.
12. Св. Петра і Павла — Делф год. 9 Всен.; 10 год. Сл. Божа
18. — Восток св. Михайла год. 10
25. — Делф год. 10 р.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
27. — Голден год. 10:30 співана

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
4. липня — Лемонт

о. Б. Карпчек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
27. — Атабаска— 9; Бойл 11:30
4. липня — Росінгтон 10 год. архиерейські відвідини
7. Різдво св. Ів. Хрис. — Атабаска 9
11. — Атабаска 9; Бойл 11:30
12. — Фрейнс 10 год.
18. — Річмонд Парк 9; Проспериті 11:30
25. — Атабаска 9; Бойл 11:30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
27. — Ту Гилс, год. 8; Мондер, год. 10
4. липня — Ту Гилс год. 10; Плейн Лейк год. 12
11. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
27. — Мирнам 8:30
29. — Мирнам 10:00
12204 - 113 Ave., Edmonton

о. М. Мартинків
27. — Равнд Гіл 9; Гей Лейкс 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
27. — Редвотер 10 р.

29. св. Петра і Павла — Вог 10:30
29. — Ройс 10:00 празник
4. липня — Редвотер 10
11. — Редвотер 9; Федора 10:30
18. — Редвотер 9; Вог 10:30 (наука дітей у тім тижні)
25. (храм - празник) — Редвотер 10 р.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
4. липня — Вилна
11. — Стрий
12. св. Петра і Павла — Давнінг
18. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
25. — Менвіл 10 рано
27. — Іннісфрі 11 ренч 10 р.
4. липня — Левой 10 рано
7. — Іннісфрі 10 ренч 10 рано
11. — Іннісфрі-місто 10 рано
12. — Іннісфрі 11 ренч 10 рано
18. — Ренфурлі 10 рано (храм)

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
27. — Дервент 8:30; Енгел Лейк 10:30.

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
27. — Радізон
На Зелені свята Парастаси на цвинтарях в Норт Бетлфорді о 2 год. попол.
4. липня — Норт Батлефорд
11. — Редісон
18. — Норт Батлефорд; год. 3 попол. Медовлейк
25. — Витків
Катехизація дітей у Виткові від 13 до 18 липня, 10 год. ранку.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
27. — Кадворт - Гора сострадання.
4. липня — Гаврилюки 10 р. храм

7. Різдво св. Івана — Смате 9 (храм)
11. — Вонда 10
18. — Пітерсон 10
25. — Гаврилюки

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
Пресв. Богородиці коло Кадворт 25, 26, 27 червня: 25 п'ятниця 8 веч.; 26: 10 рано і 8 вечора; неділя 27: 10:30 рано. Науки голоситиме о. д-р Гр. Миколів, парох Принс Алберту. Проситься до участи сусідніх отців.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
4. липня — Вакав 9 год.; Прудгом 11 р.
11. — Вакав 9:30; Ст. Дж. 11 (пікнік).
12. св. П. і П. — Борщів 10 (храм - празник)
18. — Вакав 10 год.
25. — Вакав 10; Сокаль 11:30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
27. — Вікторія 10 рано

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

4 липня. Четверта неділя. Голос 3
7 липня. Різдво св. Івана (необ. свято)
11 липня. П'ята неділя. Голос 4
12 липня. св. Петра й Павла (необ. свято)
18 липня. Шоста неділя Голос 5
25 липня. Сьома неділя Голос 6

Григоріянський календар:

29 червня. св. Петра й Павла (необ. свято)
4 липня. П'ята неділя. Голос 4
11 липня. Шоста неділя. Голос 5
18 липня. Сьома неділя. Голос 6
25 липня. Восьма неділя. Голос 7

ПРАЗНИК У МОНДЕРІ ЦЬОГО РОКУ:
в НЕДІЛЮ, 27 червня
ПОРЯДОК БУДЕ ТАКИЙ:

26 червня, субота ввечері:
год. 7-а: Велика Вечірня з Литією. Проповідь. В час відправи Отці будуть сповідати.

27 червня, неділя:
день св. апостолів Петра і Павла.
Для вигоди прочан будуть правитися св. Літургії від год. 6-ої до 9-ої ранку щопівгодини. В час відправи Отці сповідатимуть у церкві.

10 година на Голготі:
Врочиста св. Літургія. Щороку служив її наш дорогий едмонтонський Владика. Цього року Його Преосвященство бере участь у торжествах Торонтської єпархії, тому не зможе бути з нами. Одначе він передав усім прочанам своє архиєрейське благословення та дозволив, щоб **повний відпуст,** який надано парафіяльним церквам на їх роковий празничний храм, за Апостольською конституцією «Наука про відпусти» з 1 січня 1967 р., вірні могли дістати в неділю, 27 червня. Згадана конституція дає Владикам право переносити відпусти храмового празника на інший день.
Вимоги для одержання відпусту: 1. бути в стані Божої ласки 2. відвідати церкву 3. в час відвідин церкви проказати один раз „Отче наш" та один раз „Вірую" (символ віри). Просимо звернути увагу на нові приписи про одержання відпустів „конституції про відпусти". Після св. Літургії буде водосвяття.

12 година на Голготі:
читана св. Ілітургія для тих, що приїхали з дальших околиць.

Від год. 10-ї Отці будуть сповідати на площі мондерської Голготи.

Щороку не лише мондерці, але й сусідні парафії спішили громадно на цей роковий празник. Запрошуємо всіх і цього року. Не забувайте, що Мондер був і на довго залишиться головним осередком нашої Української Католицької Церкви в Алберті, зараз після катедрального храму в Едмонтоні. Вітаємо Вас, Дорогі Гості й Прочани!

ОТЦІ ВАСИЛІЯНИ

ТЕЛЕГРАМА З РИМУ:

На жаль, ні

ПЕРВОІЄРАРХ НЕ МОЖЕ ПРИХАТИ ДО НАС

Вінніпезький митрополит Максим прислав з Риму повідомлення, що «в теперішніх умовах подорож Блаженнішого до Канади, на жаль, не відбудеться».

Митрополит Максим мав у Римі розмови з Блаженнішим, потім з Папою і кардиналами Фюрстенбергом і Віллебрандсом.

Незабаром появиться спільне пастирське послання нашої ієрархії.

З Вінніпегу, з митрополичої канцелярії «УВісті» одержали текст телеграми, висланої з Риму 16 червня. Митрополит Максим вже вернувся додому.

Текст телеграми:

У Римі провів розмови у справах нашої Церкви з Блаженнішим, мав авдієнцію у Святого Отця, кардинала Фюрстенберга, кардинала Віллебранса. В теперішніх умовах подорож Блаженнішого до Канади, на жаль, не відбудеться.

Приготовляємо спільне пастирське послання під цю пору.

Найбільше може помогти нашій Церкві привернення спокою серед вірних пошаною до проводу Христової Церкви при обороні прав нашої Церкви та збереженням церковно-громадського правопорядку.

Митрополит Максим

НОВІ КАРДИНАЛИ

У Римі сподіваються, що папа Павло найближчим часом призначить принаймні 35 нових кардиналів. Проголошення нових кардиналів буває на т.зв. папській консисторії.

Ці консисторії відбуваються щодва роки. Остання була в квітні 1969 року.

ПРОГРАМА НАШОГО З'ЇЗДУ В ТОРОНТІ

Десятий з'їзд українців-католиків Канади відбудеться в Торонті, в готелі «Кінг Едвард» від 30 червня до 4 липня.

ЗАГАЛЬНІ СЕСІЇ

Четвер, 1 липня: 9.30 ранку перша загальна сесія, на якій звітують голова Централі п. Б. Долішний і секретар д-р О. Бойко. Потім дві доповіді: о. Іг. Мончак «Справа патріяршого устрою»; п-і К. Кравс «Становище Української Католицької Церкви в Канаді».

Субота, 3 липня: 2 год. попол. друга загальна сесія, на якій будуть подані звіти сесій з'їзду ЛУКЖ, БУК і УКЮ та ухвалені резолюції. Потім — вибори нової президії Централі.

Увечері того дня — бенкет на пошану верховного архиєпископа й кардинала Блаженнішого Иосифа.

ПРОГРАМА ЛУКЖ

Середа, 30 червня: 4 год. попол. засідання крайової управи.

Четвер, 1 липня: після Служби Божої — реєстрація учасниць, участь у спільній сесії.

О 2 год. попол. відкриття з'їзду ЛУКЖ: слово голови п-і Ір. Малицької, доповідь о. В. Жолкевича.

Потім — перша сесія (комісії, звіти, журнал „Наша дорога"). Голова сесії: п-і А. Чайко.

Увечері — виставки народного мистецтва і літератури для дітей (п-і М. Велигорська і п-і О. Росляк).

П'ятниця, 2 липня: 9 год. ранку — друга сесія (голова п-і К. Петецька): дискусія „Наші проблеми" (беруть участь п-і: Петецька, Ворен, Пастушенко, д-р Потоцька, Загребельна); дискусія „Організаційні справи" (беруть участь п-і: Бучинська, Єлій, Осташевська, Жук, Мельник).

1 год. попол. третя сесія (голова п-і П. Бабій): журнал ЛУКЖ (п-і Баран); членство в Національній раді жінок Канади (п-і Долішна).

6.30 вечеря (господар — міська управа Торонта): промовці Преосвященний Ісидор і п-і Павликовська, попередня голова крайової управи.

Субота, 3 липня: 9 год. четверта сесія (звіти комісій, вибори нової крайової управи).

2 год. попол. участь у спільній сесії. Ввечері — бенкет загального з'їзду.

Неділя, 4 липня: після Служби Божої, о 10 год. закінчення четвертої сесії, обід, кінцеве спільне засідання членів дотеперішньої і нової управи.

ПРОГРАМА БУК

Середа, 30 червня: 8 год. веч. — зустріч учасників.

Четвер, 1 липня: після Служби Божої — реєстрація делегатів і гостей; відкриття з'їзду о 9:30, потім пленарна сесія.

Перша сесія БУК почнеться о 2:30 попол.: слово голови М. Поронюка, вибір президії та комісій: верифікаційної, статутової, фінансової, номінаційної, резолюційної; слово о. Р. Даниляка, духовного асистента; звіти головної управи та голів єпархіяльних управ; звіт о. митрата В. Кушніра, представника БУК у КУК.

П'ятниця, 2 липня: 10-12 год. працюють окремі комісії.

1 год. попол. друга сесія: звіти комісій і панельна дискусія: «Роля БУК в українській спільноті Канади» (д-р М. Снігурович); «Співпраця з іншими українськими організаціями» (д-р П. Глібович); «Бук — його організаційна побудова й фінанси» (В. Дідюк); далі, дискусія на проєктом змін статуту.

Субота, 3 липня: від 9 до 12 год. кінцева сесія БУК: слово новобраного голови, плян праці, резолюції; пополудні — пленарна сесія з'їзду, ввечері — бенкет учасників загального з'їзду.

Неділя, 4 липня: після Служби Божої в церкві св. Миколая — ділова нарада управи БУК.

Зростає Рим — зростають клопоти

Населення Риму останнім часом збільшилося надзвичайно, і це створює великі душпастирські клопоти, сказав кардинал Анджельо Делль'Аква, кардинал-вікарій Римської дієцезії.

1870 року Рим мав 240,000 населення; 1900 р. — 462,000; 1920 р. — 690,000. У роки після другої світової війни зріст населення (природний приріст і нові мешканці) був дуже великий. 1944 року Рим мав півтора мільйона населення; тепер має три мільйони.

У центрі міста є багато церков. Деякі великі церкви належать зовсім малим парафіям. Зате в нових дільницях конче треба більше церков.

Ченці, що належать до різних орденів, становлять більшість римських парохів. Душпастирі мають замало зв'язків одні з одними. Конче треба більше священиків.

В інформаційній доповіді, виголошеній перед численними службовцями Римської курії, кардинал Делль'Аква подав плян реорганізації душпастирювання в Римі.

Усіх священиків, що не є душпастирями, він закликав допомагати душпастирям, які самі не можуть як слід виконувати своїх численних завдань.

ПАМ'ЯТНИК НА МОГИЛІ МИТР. НІКАНОРА

На могилі митрополита Української автокефальної православної Церкви Нікaнора (Абрамовича), похованого на головному цвинтарі в німецькому місті Карлсрує, поставлено гарний пам'ятник.

Напис зроблено за текстом, що його сам небіжчик подав у заповіті.

Кошти будови гранітового пам'ятника оплачено пожертвами православних українців ЗДА.

Митрополит Мстислав „проти втручання Російської Церкви"

Митрополит Мстислав (Скрипник) оголосив протест «проти втручання Російської православної Церкви у внутрішні справи інших православних Церков».

На недавньому соборі, що вибрав московського патріярха Пімена, ухвалено також постанови: визнати за неважні унійні акти в Берестї (16 сторіччя) й Ужгороді (17 сторіччя) та зміцнити заходи для підпорядкування православних українців під організаційну зверхність московської патріярхії.

«Вважаю за свій обов'язок, як митрополит Української Автокефальної Православної Церкви, висловити гострий протест проти втручання Російської Православної Церкви у внутрішні справи інших православних Церков, включно з Вселенською православною патріярхією в Царгороді, а в життя Української Автокефальної Православної Церкви, зокрема», — написав митрополит Мстислав.

«Постанова московського собору про замір підпорядкувати Українську Автокефальну Православну Церкву під зверхність московської патріярхії є:

1) частиною російських імперіялістичних плянів, спрямованих на підпорядкування Москві національних православних Церков неросійських народів, і

2) наругою над мільйонами вірних Української Автокефальної Православної Церкви, які стали в оборону прав Української Церкви на незалежне життя і повну внутрішню самоуправу, а яких у жахливий спосіб знищив уряд СССР, при явній моральній допомозі московської патріярхії. Серед тих жертв знайшовся ввесь духовий провід Української Автокефальної Православної Церкви на чолі з митрополитом всієї України бл. п. Василем Липківським».

«Найбільш рішуче відкидаючи нехристиянські задуми московської патріярхії, що перебуває в орбіті впливів і під повною контролею безбожницького комуністичного режиму, вважаю за свій обов'язок звернути на ці задуми увагу всього вільного світу, як на плян, що має на меті порушити основне право людини і кожної нації на вільну і незалежну та тільки їй притаманну організацію свого релігійного життя».

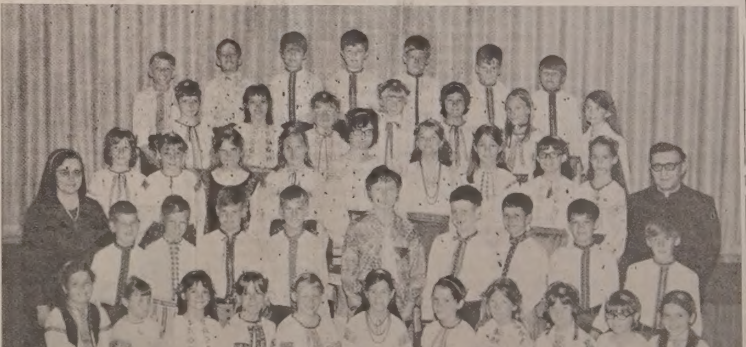

РІДНА ШКОЛА едмонтонської парафії Покрова — Беверлі. В першому ряді зліва направо: Сандра Попович, Дарлін Яніцька, Катерина Гнатюк, Ненсі Олійник, Варвара Яремій, Роза Сирник, Дарлін Іваськів, Валерія Антоськи, Тереса Глусь, Роза-Анна Лазаренко, Дебі Попович; у другому ряді: с. Иосифа, Михайло Вітрик, Кеннет Павлюк, Петро Стеблик, Давид Яремій, п-і Ольга Небожук, Тимотей Стеблик, Браєн Глусь, Дарел Іваськів, Ґері Яремчук; у третьому ряді: Гейл Яремчук, Христина Прокоп, Патриція Дорош, Дебі Олинич, Соня Дяков, Дарлін Варзін, Фіона Богатчук, Донна Елечко, Маріяна Матанович, о. Василь Волошин; у четвертому ряді: Трейсі Ружицька, Іванка Гнатюк, Дона Калинчук, Катруся Калинчук, Филіс Яцишин, Сузанна Яремій, Анна-Ліза Фалконер; у п'ятому ряді: Річард Яремій, Даґлес Трач, Бері Пазюк, Норман Матвіїв, Бріян Корбут, Кеннет Яремчук, Степан Данильчук.

У цій рідній школі навчалося цього року 46 дітей, поділених на дві кляси. Навчання відбувалося раз на тиждень. Учительки: сестра Иосифа та пані Небожук.

фото: „Нейшонал скул сервісез"

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ
4 липня

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 314

Брати, Бог, давши обітницю Авраамові, тому, що не мав нікого вищого, котрим міг би поклястися, поклявся самим собою, кажучи: справді я щедро поблагословлю тебе і дуже помножу твоє потомство.

І так виждавши терпеливо, одержав обітницю.

Бо люди, клянуться вищим від себе, і кінцем усякої їх суперечки для ствердження є клятва.

Тому Бог, хотячи наслідкам обітниці показати наглядніше незмінність своєї ради, додав клятву, щоб ми в двох незмінних речах, в котрих неможливо, щоб Бог обманював, мали найсильнішу потіху, ми, що прибігли прийняти подану надію, котру маємо наче якір для душі, безпечний і кріпкий, що входить аж у нутро за завісу, куди ввійшов як предтеча за нас Ісус, ставши первосвящеником повіки, по чину Мелхиседека.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА: зач. 40

У той час один чоловік прийшов до Ісуса і, кланяючись йому, сказав:

„Учителю, я привів до Тебе мого сина, що має німого духа: і де схопить, рве його, і піниться він скрегоче зубами і ціпеніє. Я говорив Твоїм учням, щоб прогнали його — та не змогли".

Він же, відповідаючи, каже йому: „О, роде невірний, поки буду я з вами? Поки терпітиму вас? Приведіть його до мене".

І привели його до нього. А як тільки побачив його, зараз дух затряс ним і він, повалившись на землю і качаючись, запінився.

І спитав батька його: „Від якого часу це йому сталося?" Той сказав: „Змалку. І часто кидало його в огонь і воду, щоб його погубити. Та якщо можеш, поможи нам, змилосердившись над нами".

Ісус же каже йому: „Коли можеш вірувати, то тому, хто вірує, все можливе". І зараз закричавши батько дитини, сказав крізь сльози: „Вірую, Господи, поможи моєму невірству!"

Побачивши ж Ісус, що збігається народ, погрозив духові нечистому, кажучи йому: „Духу німий і глухий, я тобі наказую: вийди з нього і більше не входь у нього". І закричав вельми потряс його та й вийшов і став неначе мертвий, так що багато хто казали, що він умер. Ісус же взявши його за руки, підняв його і він устав.

І як входив у дім, то учні його питали на самоті: „Чому ми не змогли вигнати його?" І сказав їм: „Цей рід нічим не можна вигнати, як тільки молитвою і постом".

І вийшовши звідтіля, переходили через Галилею, і він не хотів, щоб хто знав. Навчав бо своїх учнів і казав їм: „Син чоловічий виданий буде в руки людям, і уб'ють його, і, вбитий, по трьох днях воскресне".

Умер о. К. Жарський

У Сидні, Нова Скошія, умер о. Константин Жарський. З Торонта на похорон поїхав Преосвященний Ісидор.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставa. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

СТАТТЯ 19: ЗЕРО З ҐАРАНТІЄЮ

Просуваючи щомога найширше офіційну двомовність, автори проєкту нової конституції Канади за благословенням Трюдо вирішили, що, крім мов «двох засновницьких рас», годиться згадати теж інші мови. І згадали. Тільки для годиться.

Стаття 19, відведена іншим мовам Канади, робить враження сліпого вікна в новій будові конституції країни. Вікно, додане для архітектурної стрункости, не має практичного значення. В названій статті кажеться таке: в законодавстві Канади не повинно бути законів чи правних розпоряджень, які б «касували чи применшували права або привілеї» інших мов.

Інші мови, крім англійської і французької, не мали і не мають нічого в конституційному праві. І трудно вгадати, які їхні права чи привілеї можна б применшувати чи касувати. З конституційного погляду інші мови є фактичним зером. Щоб це зеро виглядало трохи краще, оттавські архітектори нової конституції Канади хочуть обвести його огорожею конституційної ґарантії.

Ця «опіка» не викличе захоплення, наприклад, в ескімосів, що живуть у Канаді ще з того часу, коли тут не було засновницьких рас, ні в українців, що приїхали пізно і взялися за роботу, до якої засновники не рвались.

Для об'єктивности треба пригадати, що досі в конституційному праві взагалі не було згадки про інші мови. Тепер хоч якась згадка є. До того ж стаття 19 обіцяє шанувати м а й б у т н і права інших мов. Проте для великої надії нема підстави ні в статті 19, ні в загальному ставленні уряду Трюдо. Федеральні проєктодавці, очевидячки, не зацікавлені розвитком чи хоч би збереженням мов менших груп Канади, наче б ті мови не були мовами канадських громадян і культурним добром усієї країни. Чи в парляменті знайдуться люди, що виявлять більше зацікавлення? Стаття 19 в теперішній формі зовсім незадовільна. Це юридична фасада, за якою видно холодну байдужість.

ЧОГО ПРОТЕСТУЄТЕ? ПОДЯКУЙТЕ І ВИ!

Провідники комунофільської групи ТОУК (Товариство об'єднаних українських канадців) опублікували заяву, яка свідчить, що її автори, не маючи відваги говорити, почувають потребу блеяти.

Заява ТОУК «З приводу візити Трюдо в СССР» рішуче осуджує «екстремістські елементи серед українців Канади», які нібито «хочуть продовжувати холодну війну». В чому ж, власне, справа? Про це «сміливці» з ТОУК бояться говорити. Бо як їм говорити про холодну війну, яку каґебісти безнастанно ведуть в Україні, караючи невинних людей, між ними й багатьох українських комуністів, закритими судами й сибірським засланням?

Для торонтської комуністичної газети «Життя і слово» Валентин Мороз ще й досі невідомий. А от тепер, коли прем'єр Трюдо вернувся з СССР, заговорили про Мороза в газетах, радіо й телевізії, в парляменті й сенаті. Не знаючи на котру ступити, керівники ТОУК вирішили надрукувати протест проти холодної війни!

Дивовижна заява ТОУК появилася не тільки в українській торонтській газеті. Щоб «начальство» дізналось про вірних прислужників, провідники ТОУК дали свою заяву теж торонтській російській комуністичній газеті. З цього, однак, не вийшло більше пропаґанди, а більше клопоту. Чому? А ось чому. Російський «Вєстнік» знає, що в Україні арештовано Мороза та інших «терористів і диверсантів». Коли Трюдо відмовився сказати слово в оборону Мороза та інших українських в'язнів, «Вєстнік» похвалив прем'єра Канади. ТОУК не обвинувачує Мороза та інших українських комуністів ні в яких злочинах. Бо в яких злочинах обвинувачувати їх?

Протестна заява ТОУК не є ніяким протестом. Це наївненький викрут розгублених людей. Цим вони не обдурять нікого, навіть себе самих. В Україні відбуваються масові арешти й репресії. За кого тут стати: за в'язнів чи за каґебістів? «Вєстнік» дивиться на арештованих як на злочинців і хвалить політичну мудрість Трюдо. Отак би зробити й тоуківцям. Чого протестуєте? Подякуйте і ви.

ДОПОВІДЬ ПРО УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ

Проф. Маркусь виступає серед неукраїнців

З нагоди загальних зборів Чехословацько-польсько-української Ради приязні в Чікаґо 11 червня відбувся симпозій про сучасне становище в країнах народів — членів Ради приязні. Виступали, крім поляків, чехів та українців, також литовці. Були присутніми також представники сербів.

Українську доповідь виголосив д-р В. Маркусь, професор університету ім. Лойолі, присвячуючи її частково становищу Церкви в сучасній Україні, а в основному обговорюючи сучасний конфлікт між Українською Католицькою Церквою у вільному світі і Римською курією.

Доповідач з'ясував суть нинішніх труднощів між українцями католиками та ватиканською адміністрацією. Він подав історичні права УКЦеркви, на підставі яких вона приєдналася до Вселенської Церкви 1596 р., визначив її становище після II Ватиканського собору та IV архиєпископського синоду. Ці права і статус помісности УКЦеркви Римська курія ставить під сумнів, а українська сторона твердо обстоює.

З окремим зацікавленням присутні довідалися про денаціоналізаційні тенденції Римської курії супроти Української Церкви в Америці й Канаді, що відповідало також заходам римо-католицької ієрархії в цій країні супроти інших етнічних парафій і груп.

В. Маркусь представив рух оборони прав Української Католицької Церкви та його програму. Свідоме мирянство, священство та владики цієї Церкви, заявив доповідач, «не дадуть спровокувати себе на зірвання з Католицькою Церквою, чого дехто в Римі навіть собі бажає. Навпаки, вони будуть гідно і відповідально боронитися і боротися всередині за належні їм права».

Учасники зібрання (понад 50 осіб) вислухали з увагою цю доповідь, після чого ставили додаткові питання.

НАША ПРАЦЯ ЯК НАША ЧЕРТВЕРТА ШКОЛА

о. Іван МУЗИЧКА

Не легка була б відповідь на питання, коли кінчається в людини виховання, в якому віці людина вповні вихована. Найбільш зближеною до правди була б відповідь нашої народної приповідки, що вчимось до смерти. Але коли б хтось настоював на якійсь межі у віці між завершеною формацією-вихованням і дальшим удосконалюванням особи, то теж не можливо було б дати точну відповідь.

ТРОХИ ІСТОРІЇ

У примітивних народів, що жили племінним життям був встановлений такий вік-межа, коли молода людина завершувала своє виховання практичним знанням всього того, що вимагало життя племени: різні роди полювання, забезпечення поживи, боротьба зі стихіями природами, оборона тощо. Молодий чоловік у таких племенах проходив навіть відповідні проби того практичного знання і по їхнім успішнім завершенні ставав «дорослим» членом племени.

В греко-римську давнину вік повнолітнього громадянина, тобто завершено вихованого, був на сороковім році життя. Досить довго!

В наш час віком дозрілости вважається 21-ший рік життя, а тепер у деяких країнах — уже 18-ий! Але чи це вік завершення виховання?

Відповідь, отже, на питання, коли виховання людини закінчене, не легка, а то й неможлива, бо дуже складна. Тому обережно треба підходити до поділу чи вичислювання виховників, що виховують повноцілу людину як корисного громадянина і члена свого народу для остаточної цілі — Бога.

Є три головні виховники: родина, школа і Церква. Всі вони якийсь час, відповідним способом формують людину.

Родина — від лона матері має найвідповідальніше виховне завдання, бо не лише дає перше основне виховання, а й зберігає те, що дають два інші виховники. Родинне виховання триває більш-менш до часу, коли молода людина засновує власну родину, але в наші індустріяльні часи родинне виховання майже кінчається з 18 роком життя.

Школа має ще більш обмежений час. Починається шостим-сьомим роком життя, а кінчається приблизно по восьмох чи десятьох літах. Щасливі ті, що йдуть у вищу школу, бо до їхнього виховання добавляється ще 5-6 років, хоч це радше буває у формі набування фахового знання.

Ще найдовше займається вихованням кожного з нас Церква, бо провадить людину-християнина все її життя від Хрищення до Єлеопомазання. Ні держава, ні жодна інша установа не може собі такого довгого часу у вихованні приписати. (Тоталітарні держави і всякі диктатури на свій спосіб намагаються держати своїх громадян під сталим наглядом і диктатом ціле життя, але це не виховання, а насильство). Церква реґулює наше відношення до всіх явищ і проявів життя; її праця прямує до остаточної нашої цілі — спасіння душі, тобто осягнення Бога у вічності.

ВАЖЛИВА ШКОЛА

Є, однак, ще й четверта школа, дуже важлива в житті кожного з нас, з окремим своїм місцем в історії виховання та житті народів, яку, на жаль, усунули наші індустріяльні часи і т. зв. урбанізація, тобто перехід на міське життя. Ця четверта школа продовжує виховання по закінченні другої школи і до деякої міри завершує його. Ця четверта школа — то місце праці, на яке молода людина вступає по закінченні властивої школи. Це фабрика, канцелярія, сільське господарство, частинно військова служба, загалом — стан працівника.

Вихованик тієї школи — то директор фабрики, наставник, завідуючий, старшина чи навіть, ширше взявши, робітниче довкілля і товариство.

Включити сюди можна навіть самостійне студентське життя. Коли університет дає знання, обставини студентського життя дають велику життєву формацію і підготовку.

Ця четверта школа великої ваги, бо це школа життєвого досвіду, практичного застосування всього того, що кожний з нас виніс з попередніх трьох шкіл: то школа, що властиво завершує виховний процес на дозрілого члена суспільства.

На цю четверту школу звернуло було увагу середньовіччя, а в нашій історії теж маємо гарні зразки цієї школи у формі т. зв. ц е х і в.

Наше недавнє сільське життя є знаменитим прикладом, що все суспільство дбало про свій молодий доріст і виховувало його. Зацитую дуже замітний приклад з нашого гумористичного журналу «Лис Микита»: «У моїм силі мав єден ґазда сина у школах. Приєхав син на ваканц і війшов собі на сило спаціркoм. Переходит попри єкийсь ґазда, але тот скубент — нич, навіт «Славайсу» не сказав. Ґазда обернувся, плюнув за скубентом і пішов своєв дорогов. Але здибав тата школярє і каже: А чо ваш так ґонірує? Ишов єми попри, а він навіт «Славайсу» не сказав».

Приклад показує, що кожний мав право вимагати чогось від молодої людини і це її виховувало. В тому брало участь суспільство.

Сьогодні не те. Четверта школа перестала існувати.

НАШ ЧАС

Погляньмо, скільки вчиться молода людина у цій четвертій школі. Вона пізнає працю, свій фах, потребу праці і її ціль, з тим своє важливе місце у суспільстві. Пізнає світ праці з його явищами: платня-заробіток, труднощі, небезпеки, визиск, страйки тощо. Пізнає виробниче довкілля і його місце в житті і потребах суспільства. Знайомиться з робітництвом, яке стає його виховником для добра або й зла. В цій школі молода людина бачить, що вона стає самостійною з особистими поважними планами. То дійсна школа! Наші люди на еміграції пройшли її і набули багато знання, якого давніше не мали.

Але ця школа має багато небезпек. Батьки звичайно раді, що їх син-доня «стали до праці» і «заробляють на хліб». Думають не раз, що їх виховна функція закінчилася, бо син «вийшов у люди». А воно якраз навпаки — тут треба дуже скріпити виховні контрольні засоби.

Візьмім ряд прикладів. У зустрічі із робітництвом у розмовах, скільки разів молода людина натрапляє на розмовний бруд і моральну неохайність. Молода невинна дівчина в товаристві заміжніх жінок, що говорять про дурниці, може легко зіпсувати свою душу.

Не говорю вже про такі речі, як проклони, некультурні слова, грубіянство в поведінці.

Молодий чоловік вийшов з перших трьох шкіл зі свідомістю, що крадіж — погане, грішне діло. Четверта школа лихим товариством навчить, що з фабрики можна тягнути, що попало, аби тільки не зловили. Сьома заповідь стає захитаною.

Родинна школа напоминала стало, що в житті треба солідно і чесно працювати, що лінивство — то погана прикмета. Четверта школа починає вчити, що можна і треба «маркірувати», вчить лінюхування, бракоробства і ін. Тут молода людина (і навіть в університетах) стрічається вперше з різними «ідеологіями» і науками, як марксизм, масонерія, лібералізм, анархізм та інші. Вони підсувають йому свої приманливі гасла і включають у свою організаційну сітку.

На пункті переходу молодої людини в цю четверту школу бачимо виразно, що виховання — то постійний процес, що триває майже все життя. Дуже важливим є саме перехід від «шкільного віку» до «віку праці». Він є таки окремою школою. І в родині, і в школі, і у виховних організаціях треба під тим кутом приготовляти молодих людей.

Церква — єдиний виховник, що продовжує свою працю протягом цілого життя одиниці. Тут, у четвертій школі, праця Церкви конче потрібна, хоч і найважча. Засоба, якими провадить Церква нас, є в четвертій школі дійсними ліками, що піддержать молоду людину за допомогою родинної школи в її перших життєвих кроках.

Делегати КУК у прем'єра Трюдо

«Сьомого червня делеґація Комітету українців Канади, в склад якої входили о. д-р В. Кушнір, президент КУК, екзекутивний директор д-р С. Я. Кальба, фінансовий секретар А. Яремович, Б. Максимець, голова відділу КУК в Торонті, панна М. Кухаришин, голова Союзу українського студентства Канади, проф. М. Лупул з Альбертського університету і делеґат відділу КУК в Едмонтоні, і проф. Ю. Даревич з Йоркського університету, делеґат відділу КУК в Торонті, мала офіційну зустріч з прем'єр-міністром Канади П. Трюдо», каже комунікат централі КУК.

«Ціллю зустрічі було запротестувати проти двох заяв прем'єр-міністра, зроблених у зв'язку з його поїздкою до СССР в травні цього року, а саме порівняння федеративної системи Канади зі системою СССР і зрівняння ув'язнених в Україні українських ітелектуалів з терористами ФЛКю в Канаді».

«Вислухавши відчитаний делеґацією КУК меморіял, прем'єр-міністер Трюдо перепросив українську канадську спільноту за кривду, нанесену їй в тих заявах».

«Хоч прем'єр-міністер Трюдо не зайняв становища до основних точок меморіялу КУК під час короткої зустрічі, він обіцяв у майбутніх переговорах з представниками совєтської влади зайнятися на гуманітарній базі долею ув'язнених українських інтелектуалів, згаданих у меморіялі КУК».

«Делеґація КУК і представники федерального уряду Канади висловили переконання про потребу дальших зустрічів з урядовими чинниками з ціллю вияснювання становища канадських українців у справі відношення Канади до України».

«Крім того, делеґація КУК відбула зустрічі зі секретарем стану Ж. Пельт'є і з міністром завідуючим справами громадянства Р. Станбурі для вияснення становища федерального уряду Канади до рекомендацій IV тому королівської комісії для справ двомовности і двокультурности».

«Рівночасно проведено дискусію над справою майбутнього української мови й культури в Канаді, при чому згадані міністри погодилися з пропозицією делеґації про необхідність відбути дальші зустрічі для вияснення основних вимог української громади в Канаді щодо закону про офіційні мови і реґіональної двомовности. Теж узгіднено, що федеральний уряд повинен присвятити увагу для закріплення в новій конституції Канади точних правних ґарантій для всіх мов Канади».

«Президія Комітету українців Канади очікує від прем'єр-міністра П. Трюдо позитивного становища до справ і вимог, порушених у меморіялі, врученому йому під час зустрічі».

Поданий вище текст є офіційним комунікатом.

Зустріч делегатів КУК з прем'єром Трюдо викликала також трохи полеміки. Були закиди на адресу деяких членів делеґації.

Трюдо, після розмови з українськими делегатами, сказав оттавським репортерам, що в гостей, які були в нього, він не помітив «одностайного погляду».

ЕПАРХІЯЛЬНА ОСЕЛЯ ВІДКРИВАЄТЬСЯ 4 ЛИПНЯ

ЛІТНІЙ ТАБІР ЖДЕ ВАШИХ ДІТЕЙ

Літній табір дівчат і хлопців, від 8 до 14 років, в епархіяльній оселі в Фаліс, над озером Вобман, коло Едмонтону, починається 4 липня. Триватиме два тижні.

Оплата: 40 дол. від одної дитини; 75 дол. від двох дітей з тієї ж родини; 110 дол. — від трьох дітей.

Діти матимуть виховників та всю опіку. Управителем табору є о. Дм. Ґрещук.

Зголошення негайно шліть на адресу: Camp Director, St. Josaphat's Cathedral, 10825 - 97 St., Edmonton 17, Alberta.

В ПАТРІЯРХАТІ ЄДНІСТЬ ЦЕРКВИ і НАРОДУ!

Релігійно-національна
МАНІФЕСТАЦІЯ
Торонтської Епархії

Неділя, 27 червня 1971
Торонто Онт., Канада
„Exhibition Grounds"

10:30 — АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА
[illegible] — КОНЦЕРТОВА ЧАСТИНА

Блаженніший Йосиф не приїде до Торонта

ВСІ ВЛАДИКИ КАНАДИ ПРИБУДУТЬ ТУДИ

Хоч у Торонті не втрачали надію, що Блаженніший Йосиф таки приїде туди, це сподівання не справдилось. Наш первоієрарх буде там тільки «великим відсутнім».

На крайовий з'їзд українців-католиків, що починається в Торонті 30 червня, прибуть усі українські католицькі ієрархи Канади.

В неділю, 27 червня, на Крайовій виставковій площі в Торонті відбудеться маніфестація під гаслом «У патріярхаті — єдність Церкви і народу». Маніфестацію організує Торонтська епархія.

У повідомленні торонтського єпископа Ісидора кажеться: «В маніфестації візьмуть участь Високопреосвященніші Владики Української Католицької Церкви Канади, які наше запрошення підтвердили».

«Метою маніфестації є спільно, масово і організовано заманіфестувати нашу єдність і силу в обороні прав нашої помісної Церкви і нашого народу та особливо в цій затяжній для нас ситуації ще раз заявити перед усіма нашу непохитну вірність і підтримку Голові Української Католицької Церкви, Їх Блаженству, Блаженнішому Первоієрархові Кир Йосифові».

«До численної участи в маніфестації щиро запрошуємо всі парафії, церковні і світські громадські організації та все українське громадянство, зокрема всю українську молодь».

Світличний, Сверстюк, Іванисенко: що діється з ними?

Мюнхенське видавництво «Сучасність» одержало четверте число захалявного «Українського вісника» (січень 1971), де подаються відомості про Івана Світличного, Євгена Сверстюка і Віктора Іванисенка.

СВІТЛИЧНИЙ. «У жовтні 1970 року критика і перекладача Івана Світличного викликали до начальника райвідділення міліції і ультимативно запропонували негайно влаштуватися на роботу, погрожуючи притягненням до відповідальности за „тунеядство".

Як відомо, І. Світличний закінчив аспірантуру при інституті літератури АН УРСР, наприкінці 50-их — на початку 60-их років часто виступав як літературний критик. Репресивні заходи щодо нього застосовувалися ще на початку 60-х років (увільнення від праці в журналі „Дніпро" тощо).

На початку 1964 року І. Світличний був звільнений з Інституту філософії АН УРСР за виступ на вечорі пам'яті В. Симоненка в Київському медінституті 20 грудня 1963 р.

12 липня 1965 року він був звільнений з посади зав. редакції мови і словників видавництва „Наукова думка" за вказівкою академіка І. Білодіда, наукову неспроможність якого І. Світличний розкрив у статті „Гармонія і альгебра" («Дніпро», н-р 3 за 1965 р.).

«На початку вересня 1965 року І. Світличний був заарештований разом з великою групою української інтелігенції. Звільнений з-під слідства 30 квітня 1966 року внаслідок активних протестів громадськости на Україні і за кордоном. Відтоді роботи за фахом підшукати не міг, займався літературною працею дома. 1970 року у видавництві „Дніпро" вийшли „Пісні" Беранже, більшість яких перекладена І. Світличним.

Вдруге І. Світличного викликали з аналогічними погрозами тоді, коли в Івано-Франківському судили В. Мороза. І. Світличний довів, що він має видавничі договори, одержує гонорар і не „тунеядствує" — і йому дали поки що спокій».

СВЕРСТЮК. «У жовтні 1970 року під загрозою звільнення опинився літературний критик і публіцист Євген Сверстюк.

Є. Сверстюк був викинутий у 1965 році з наукової роботи в Інституті педагогіки за гострий виступ перед вчителями з Волині. Влаштувався відповідальним секретарем „Українського ботанічного журналу" і працює там понад п'ять років.

Тепер Є. Сверстюкові заявлено, що він працює не за фахом і запропоновано шукати собі іншу роботу. Кілька разів встановлювалися терміни, і хоч Є. Сверстюк ще не звільнений, але така загроза постійно над ним висить.

Ні для кого не є сумнівом, що спроби репресивних заходів щодо Є. Сверстюка та І. Світличного викликані тільки їхньою громадською діяльністю».

ІВАНИСЕНКО. «Про обшук на роботі у кандидата філологічних наук, ст. наукового працівника інституту літератури АН УРСР, члена Спілки письменників УРСР Віктора Іванисенка повідомлялося в попередньому випуску. Гадалося, що справа закінчиться на викиненні з партії і пробоці на зборах.

Однак за якоюсь вказівкою після тривалої перерви знову повернулися до тієї ж справи. В. Іванисенка переведено на низькооплачувану посаду лаборанта, хоч фактично він виконує ту саму роботу. Захист докторської дисертації, яку він підготовив, унеможливлено.

Нарешті, на засіданні правління Київської обласної письменницької організації Віктора Іванисенка виключено із Спілки письменників (це виключення повинна ще затвердити президія СПУ). На засіданні правління у Іванисенка вимагали каяття і допитувалися, де він узяв самвидавівські видання, які були у нього вилучені.

На це Іванисенко висловив здивування, що письменницька організація взялася за допити, які у нас проводять інші організації. Особливо гостро нападав на Іванисенка член правління Київської обласної письменницької організації проф. Арсен Іщук.

Проти виключення В. Іванисенка із СПУ, голосували письменники Борис Олійник, Григорій (чи Анатолій?) Коваль і Дмитро Міщенко.

Хоч Віктор Іванисенко ще остаточно із СПУ не виключений, у книзі „Письменники Радянської України. Біобібліографічний довідник", „Радянський письменник", Київ, 1970 р. — було з усього тиражу видерто сторінки 163-164 і 529-530 і вклеєно інші — уже без згадки про Іванисенка».

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

МУНІЦИПАЛІТЕТИ ТА ЇХНІ ПРОБЛЕМИ

В днях 14-17 червня канадська федерація мейорів та муніципалітетів відбула свою річну конвенцію. Там, з деяким жалем, але й з немалою полегшою, я закінчив своє урядування як президент тої організації.

Минулий рік був роком великих надій для канадських муніципалітетів. Ми врешті дійшли до такої постанови, що всі три уряди — федеральний, провінційний та міський — погодилися засісти разом й пробувати розв'язати більші міські проблеми в Канаді.

Я дещо гордий з того, що така постанова сталася в часі моєї президентури. Один сам не може дати ради всьому, але він бодай має деяке вдоволення, якщо він працював, щоб чогось добитися й бачить, що його труди принесли у висліді успіх.

Ми працювали в Канаді на основі конституції, що обов'язує в Канаді від 104 років і кожний уряд — федеральний, провінційний, міський — часто опинювалися в такому положенні, як би два інші уряди загалом не існували. Певно, що історична постанова співпрацювати разом, не покаже зразу дуже великих осягів, але новий спосіб співпраці виказує бодай деякі перші початкові успіхи.

* * *

Між представниками муніципалітетів замітна деяка зміна, яка виявляється в новій войовничості. Вони дуже часно є люті, бо вони не мають грошей, щоб подолати всім місцевим проблемам. Кілька разів під час конвенції я думав, що мене наженуть делегати до Вікторії, щоб я йшов звести там боротьбу з прем'єром Канади та провінційними прем'єрами в імені муніципалітетів.

Я сподіваюся, що співпраця між муніципалітетами та іншими урядами причиниться до прискорення успішної нашої діяльности та що ми будемо співпрацювати разом, щоб розв'язувати канадські проблеми.

* * *

В місяці липні відбудеться в Торонто конференція представників муніципалітетів із цілого світу. Вона буде напередодні наших Клондайк-днів. На неї прибудуть делегати з усіх частин світу. Ми працювали

Айвор Дент, мейор

дуже важко над тим, щоб наші Клондайк-дні відвідало так багато мейорів та радних з цілого світу, як лиш можливо. Ми хочемо, щоб захоплючий образ Канади, який може дати лиш Едмонтон, поширився по всьому широкому світі.

* * *

Провідники канадських муніципалітетів є крайно затурбовані високим рівнем безробіття, що існує тепер у Канаді. Вони просять федеральний уряд, щоб він прийшов з допомогою прискореною програмою розбудови будинків для суспільно-громадського користування. На думку провідників муніципалітетів, треба вможливити дістати гроші на плянування та будову будинків громадського користування, як закритих площ для совгання, будинків для розваги та інших будинків для громадських послуг. Нам придалося би кілька того роду будинків і тут в Едмонтоні.

* * *

В Канаді ще є багато місцевостей, де брудна стічна вода, пливе прямо до рік, озер чи потоків. Найважнішою причиною того є недостача грошей ,щоб покрити кошти очищування стічної води. На жаль, затруєння дотикає нас усіх і ми всі маємо з тим до діла. Канадська федерація мейорів і муніципалітетів звертається постійно до вищих урядів, щоб допомогти боротися з затруєнням.

Ми в Едмонтоні далеко попереду від інших, якщо йдеться про контролю затруєння, але й у нас є ще багато до зроблення. Якщо б ми мали гроші, ми могли б розбудувати нашу систему до чищення стічної води так, що вода, яку ми спускаємо до річки, могла би бути чистіша від тої, що ми беремо з ріки. Мені здається, що надходить день, коли всі муніципалітети в Канаді будуть мусіти то вчинити. А, покищо, ми навіть ще не можемо й думати про такі видатки, доки всі наші прибутки приходять із податку від нерухомостей.

* * *

Едмонтон знову напереді! Канадська федерація мейорів та муніципалітетів ухвалила постанову, щоб звернутися до федерального уряду за допомогою в боротьбі з галасом. Ми вже маємо ухвалений закон, який нормує справу галасу й, після нашої виховної кампанії ,будемо домагатися точного виповнювання того закону.

* * *

Канадським муніципальним урядам не подобаються петарди („фаєркрекерс"). Вони винесли постанову, щоб домагатися закону, який забороняв би ввіз та продажу петард.

* * *

Найбільш кольоритною точкою програми на конвенції Канадської федерації мейорів та муніципалітетів, була річна інспекція та церемоня піднесення нового прапора. Ніяка інша міська поліція в Канаді не має такої паради. Саскатунські поліцисти маршували в своїх голубих одностроях й переводили вправи перед зібраними мейорами та міськими радними з цілої Канади та прибл. 4,000 саскатунцями. То був дуже вдатний показ і кожний буде його довго тямити. Лише після п'ятигодинного вишколу, саскатунська поліція вивела один з найкращих показів, що його я мав приємність бачити. При тій нагоді Едмонтонові припала велика честь: я був запрошений, як едмонтонський мейор, бути інспекційним старшиною.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ АДВ. В. СВИСТУН

В. ГАВРИШ

Серед багатьох наших поселенців у Канаді, з якими мені довелося зустрічатися за час мого довгого побуту в Канаді, було багато звичайних, пересічних людей, але було чимало й визначних, передових людей, які вибивалися в суспільно-громадській праці на перше місце. До таких передових людей належав м.ін. теж і адв. Василь Свистун. Я нераз думав про нього, чому він, хоч був надзвичайно талановитою й діяльною людиною, відійшов з цього світу майже всіми забутий, ба навіть до певної міри відсунений від загалу канадських національно свідомих українців. Він в свойому житті наїздився багато, відбув багато громадських зборів та віч, вклав багато труду та праці в розбудову нашого суспільно-громадського та навіть церковного життя, але ледви, чи можна сказати, що його праця принесла нашій канадській спільноті багато хісна.

Про цікаве та політично мінливе життя покійного В. Свистуна повинен хтось колись написати докладнішу працю та вияснити причини його різних політичних чи ідеологічних змін, бо то був би причинок до історії нашого життя в Канаді. Я хочу подати лише коротко його життєпись та дещо про його діяльність, бо багато читачів того не знають, а інші може призабули.

Василь Свистун приїхав до Канади молодим хлопцем, не знаю, звідки й точно не знаю, коли. Але знаю, що Свистун, молодим хлопцем, вчився в школі в Саскатуні. Грошей у нього не було й він мусів їх сам заробляти. Літом працював й заробляв гроші, а зимою ходив до школи.

В тому часі (1915-16 рр.) серед українських поселенців у Саскачевані розпочався рух, щоб посилати дітей до шкіл та давати дітям професійну освіту, щоб вони жили легше, як їх батьки на гомстедах та фармах. Щоб вможливити дітям приміщення в Саскатуні, куплено старий готель, який перероблено на бурсу-Інститут, якому дали назві ім. П. Могили. В. Свистун, щоб був тоді студентом, був уже діяльний в суспільно-громадському житті й був одним з основників бурси та був навіть членом управи бурси. В. Свистун причинився теж чимало до збірки грошей на бурсу. Він був з природи здібний, рухливий, дуже добрий бесідник, їздив по фармах на віча й робив пропаганду за грішми на бурсу. Його поїздки звичайно вінчалися гарними успіхами. В Саскатуні Свистун закінчив університет й відчинив адвокатську канцелярію.

В 1918 р. зачалася організація Української Греко Православної Церкви в Канаді. Свистун належав до головних її організаторів. Він їздив по Канаді, влаштовував віча, на які приходило багато людей, а що він був добрим бесідником, то його виступи були дуже успішні. Його пропаганда за новою Церквою та його діяльність в проводі новозорганізованої Церкви були так великі, що новозорганізовану Церкву навіть називали „свистунівською", а її вірних „свистунівцями". Тою назвою послугувалися зокрема противники нової Церкви в тому часі, коли релігійна гризня та боротьба між вірними обох українських Церков набрала була дуже прикрих, нераз, і дуже різких форм. Очевидно, що провід Української Греко Православної Церкви нерадо годився із великим значенням в тій Церкві В. Свистуна й тому між Свистуном та проводом Української Православної Церкви дійшло до розходжень і Свистун з проводу Церкви відійшов. Одначе він не перестав займатися дальше справами Церкви. Він тоді якраз переніс був свою канцелярію до Вінніпегу й започаткував у Вінніпегу будову собору.

Заходом В. Свистуна приїхав до Вінніпегу холмський митрополит Іларіон (Огієнко), одначе він не включився зразу в провід Української Греко Православної Церкви. Архиєпископ Мстислав (Скрипник), який очолював через короткий час цю Церкву, довго в Канаді не вдержався, наслідком розходжень між ним та консисторією й виїхав до ЗДА. Тоді очолив Українську Греко Православну Церкву митрополит Іларіон, що стоїть на її чолі й досі. Свистун стратив зовсім значення та вплив в Українській Греко Православній Церкві й відсунувся від неї зовсім. Дехто говорив, що Свистун мав нав'язувати зв'язки з московським патріярхом, але я сумніваюся, чи так було, бо він не мав нічого спільного із священиками та владиками Російської Православної Церкви в Канаді.

В. Свистун був якийсь час діяльний теж і в товаристві Союз Українців Самостійників, яке в 1927 р. почав організувати М. Стечишин. Свистун їздив по Канаді й організував віча, що йому приходило відносно легко, бо він знав багато людей із своїх давніших поїздок. Здавалося зразу, що Свистун буде мати велике значення в тій новій організації. Одначе так не сталося. Свистун скоро відсунувся від нової організації, бо він там не мав такого значення, яке він хотів мати.

Через якийсь час Свистун пробував працювати і в УНО, але й там не мав щастя. На його віча приходило 15-20 людей і то його злостило, бо давніше на його вічах були сотки людей. Тому Свистун відійшов і від УНО. Не прийняли його й наші канадські комуністи, які мали вже своїх організаторів і свій провід.

Якраз десь тоді Свистун дістав від консуляту СССР повновласть заступати перед канадськими судами справи, головно спадкові, деяких советських громадян, що мали родину в Канаді. Мабуть у зв'язку з тим він задумав організувати нове товариство зв'язків із Україною (Советською). Він мав кільканадцять зборів на сході Канади, але там не було багато слухачів, а ще менше охочих записуватися до того товариства. Після того він приїхав до Едмонтону й зателефонував до мене, що хоче мене бачити. Я знав Свистуна вже давніше. А він знав, що я маю імміграційне бюро й до мене постійно приходить багато людей, то він думав, що я зможу йому звербувати членів до нового товариства. Свистун запросив мене на вечеру до коштовного ресторану й під час вечері став мені пояснювати завдання нового товариства. Я його слухав спокійно, а потім запитався його, як він може тепер організувати комуністичне товариство, як він колись дуже гостро виступав проти прогресистів та комуністів. До того, сказав я, він жеж тільки напрацювався для різних національних товариств, а тепер хоче їх залишити й зачинати нове, до того комунізуюче товариство. Свистун був троха заскочений моїм питанням, а відтак відповів мені, що всі товариства, що існують, дуже слабкі й мають дуже мало членів. На збори не приходить більше, як 20-25 членів. „Недавно — сказав Свистун — я був у Вінніпегу на сходинах одного товариства, де мав здати звіт із поїздки. На збори прийшло аж 10 осіб. Коли я нарікав перед приявними, що так мало людей прийшло, то один з них сказав, що то не важне, кількö прийшло, але які люде прийшли. Бо прийшли „якостеві". Я так тим поденервувався, що звіту не здавав, пішов із сходин геть й більше на збори того товариства не ходив і не піду.

Тому я думаю оснувати нове товариство, може воно буде більше діяльне. „Я, хоч признавав Свистунові рацію, бо я чув, що одна організація кинула була такий клич, щоб не набирати багато членів, але зате „якостево добрих", одначе я йому того не сказав.

Я не годився з його розумуванням. Свистун тоді сказав мені, що він думає скликати в Едмонтоні велике віче в залі театру „Джім" й просить, щоб я там прийшов, бо він хотів би щоб я був головою або заступником едмонтонського відділу того нового товариства. Я сказав, що не рвуся зовсім ані на голову ні на заступника, але на віче мабуть таки прийду. І дійсно незабаром появилося в едмонтонській газеті оголошення про віче, яке скликав Свистун. Я на віче не пішов, бо боявся, що Свистун змусить мене взяти головство або який інший уряд в тому товаристві. До того я був членом ТУС й мені не личило б бути навіть членом того товариства, що його закладав Свистун. Віче відбулося. Людей на ньому багато не було. Але управу вибрали.

На голову вибрали одного відомого едмонтонського громадянина, який, в добрій вірі, погодився на те. Але він був членом ТУС і багато членів ТУС почали проти того протестувати так, що він вкінці зрезиґнував із головства в товаристві зв'язків з Україною. З тим скінчилося й існування едмонтонського відділу нового товариства. Думаю, що подібно було й по інших осередках, бо я відтак нічого не чув, щоб таке товариство десь існувало. Свистун відтак уже ніякого товариства не основував. Залишився адвокатом й головно вів спадкові справи советських громадян перед канадськими судами. До мене теж уже більше не заходив, а я за ним теж не тужив . . .

Свистун помер перед кількома роками в Вінніпегу, властиво опущений майже усіми. Він мав безперечно великі здібности й організаційний талан і міг був багато зробити для наших поселенців у Канаді. Але його несупокійна вдача й шукання вічного чогось нового були причиною того, що з його праці не залишилося ніякого більшого сліду.

Дитяча оселя

СВ. МИХАЙЛА В КЕМСЕК, САСКАЧЕВАН

Протягом місяця липня буде діяти дитяча оселя св. Михайла.

Оселя св. Михайла лежить 13 миль на схід від Кемсек, Саск. в провінційному парку Дак Мавнтен. Ця околиця є одною із найкращих у Саскачевані й межує на сході з провінцією Манітоба.

Оселя призначена для відпочинку та розваги молодих дітей віком від 7-14 років. На оселі відбудуться два табори; по два тижні кожний: для дівчат від 4-18 липня та для хлопців від 18 липня до 1 серпня. Оплата за табор є найнижчою, що її денебудь числять за побут в оселі, бо всього **25.00 дол. за два тижні.**

Програма табору є різноманітна й має за завдання розвинути ум і тіло дітей.

Дайте вашій дитині нагоду доцінити належно життя на вільному воздусі й пішліть його чи її до оселі св. Михайла.

За ближчими інформаціями звертайтеся до: Rev. W. A. Wasylishen, Box 1628, Kamsack, Sask. або телефонуйте: Kamsack, Sask. Tel.: 542-2378.

Д-р М. Суховерський

ГОЛОВА ФІЛІЇ УНО В ЕДМОНТОНІ,

що виголосив на вдатному концерті з нагоди 80-річчя українських піонерів у Едмонтоні промову про конечність зберігання української мови та української культури.

Промова д-ра Суховерського була надрукована в попередньому числі нашої газети.

Старанням українців Канори, Саскачеван

в і д б у д е т ь с я

В ДНЯХ 11 і 12 ЛИПНЯ 1971

в приміщеннях середньої школи

П Е Р Ш И Й УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Провінції

С А С К А Ч Е В А Н У

П Р О Г Р А М А :

Перший день

11-го липня: 9:30 рано — Богослуження в українських церквах.

Год. 12 — 1:30 — Обід в парафіяльних домівках.

Год. 2:00 — Офіційне відкриття Фестівалю — доконае Дост. Лефт. Ґовернор — Саскачевану д-р Степан Воробець в приявності представників уряду, судівництва і почесних гостей.

Год. 2:30 — 5:30 — Виставка: українського мистецтва, друкованого слова, кераміки, малярства і образів та інших річей ручного виробу.
Показ історичного і народнього одягу — вистава квітів і зілля, а там і „Чайок на Хрещатику" — та оглядини старих річей з піонерських часів.

Год. 5:30 — 7:30 — Вечеря.

Год. 7:30 — Великий концерт, у, виконанні хорів Канори, Йорктону, Саскатуну і Кемсаку та запрошеними мистцями.
Будуть виведені (вперше) „ВЕЧОРНИЦІ" укладу П. Ніщинського.

Другий день

12-го липня: Програма концерту, подібна як першого дня, але дещо довша, бо буде додаток: „Контест української весільної музики".

Запрошуємо всіх! Приїзджайте зі своїми родинами і зі своїми приятелями, так щоб ми всі разом могли провести ці два дні корисно і весело.

Комітет

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Ci-Пi-Ep МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІГ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові лети. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартеров польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш аґент подорожей може допомогти вам плянувати вам вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у висліді такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти

Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повноважним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повноважним членом клюбу, у висліді чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартеровий політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів

Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів

Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зупинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, який вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб

Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 деннiй подорожі — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь й група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт

На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (аж до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на поцижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME ....
ADDRESS ....
PHONE ....
Where are you going ....
When are you going ....
How many of you are going ....

CP Air

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.

Edmonton CP AIR Phone 429-6371 · Calgary Phone 265-8300 · Winnipeg Phone 942-0141

Срібний ювілей вінчання п-ва Андрія й Марії Гринда в Едмонтоні

Ювіляти п-во Андрій і Марія Гринда з дітьми Юрієм, Ганею та Михайлом.

В суботу, 8 травня п-во Андрій і Марія Гринда святкували радісний ювілей 25-річчя свого вінчання. В парафіяльній церкві св. Юрія Побідоносця парох о. В. Тарнавський відслужив того дня Молебень в намірені ювілятів, уділюючи їм і церковного благословення з приводу срібного ювілею вінчання. Дружбами на цьому церковному торжестві були п. В. Поренчук та п-і А. Бзова. Відтак в домі ювілятів відбулася гостина для родини та запрошених гостей.

Милу несподіванку батькам зготовили їхні діти Юрій, Анна і Михайло та п-і М. Поренчук і А. Бзова.

Народився ювілят в родині Йосифа й Юстини, з роду Пакош, Гринда в селі Мошанець сяніцького повіту, де й провів свою молодість. Двадцять літ було йому, як німці забрали його 1940 р. насильно до Німеччини на роботу. В місцевості Деґендорф був п. А. Гринда працюючи важко, аж до закінчення другої світової війни. У таборі переміщених осіб у місті Штравбінґ він запізнався з своєю майбутньою дружиною Марією Дутчак.

Марія Дутчак народилася в родині Миколи і Ксені, з роду Палцат, Дутчак, в селі Берлин біля Бродів на українському поділлі. 1942 р. в літі німці вивозять ювілятку на примусові роботи в Німеччину і там проживає вона, працюючи у бавера, аж до закінчення війни. 1945 р. її враз із іншими насильно вивезеними на роботи, перевозять до польського табору в Нірнберґу. Зле поводилися мешканці табору з українськими людьми і тому Марія враз із подругами переїздить до табору українців в місті Штравбінг. Тут повінчалась вона з своїм мужом п. Андрієм Гринда. Вінчання їхнє, яке відбулося в дні 6 травня 1946 р., благословив український священик-скиталець, як і вони обоє, о. Д. Ґуляй.

В два роки опісля п. Андрій Гринда виїздить до Англії на працю. Свою дружину він мусів залишити в таборі, бо на працю (з американської окупаційної зони) приймали тільки самітніх. Так, на свободі два роки по закінчені війни, мусіли обоє п-во Гринди ще дальше терпіти моральну кривду нанесену багатьом людям соціяльною і політичною несправедливістю. Щойно в Шкотляндії, влаштувавшись на працю, п. Андрій повідомляє урядові чинники, що він жонатий має намір спровадити до себе свою дружину з Німеччини. Тоді п-і Марія виїздить до свого мужа. Все ж таки не прийшло їй це легко. Мусіла записатись на виїзд як самітня і так переїздить в Англію та влаштовується на працю в Рочдейл біля Менчестеру. Сюди переїжджає її муж Андрій і тут проживають вони спільно аж до 1951 р., коли виїздять на сталий побут до Канади. Іміграцію в Канаду уможливив п-ву Гриндам вуйко ювілятки п. І. Палцат і вони приїжджають до містечка Веґривил в Алберта.

1952 р. ювіляти переносяться на сталий побут до Едмонтону, де й проживають щасливо по посьогоднішній день. Господь Бог обдарував їх трьома гарними дітьми Юрієм, Анною та Михайлом.

Коли 1955 р. за благословенням Преосвященного Владики Ніла оснувалась в Едмонтоні парафія св. Юрія Побідоносця, п-во А. й М. Гринда включилися активно в її членство.

Їхні діти покінчили в парафіяльній школі рідношкільне навчання й дають надію, що в житті підуть слідами своїх батьків. Недавно мали ми нагоду подивляти мистецький талан їхнього найстаршого сина Юрія, коли то він, виступаючи в танцювальній групі „Сокіл", заблистів направду високим таланом танцюриста.

Господарем гостини в домі ювілятів був односельчанин п-і Марії п. Михайло Бурбела. Він привітав о. пароха, гостей, дітей ювілятів та й самих п-во Гринда, в яких домі гостина, без їхнього відома була приготована панями М. Поренчук та А. Бзовою й дітьми ювілятів. Начеркнувши життевий шлях обоїх ювілятів, господар завізвав приявних відспівати їм многоліття. Отець парох вітав ювілятів від себе, своєї дружини та всіх парафіян. Скромність ювілятів не виносила їх — говорив о. парох — ніколи понад голови загалу. Але п-во Гринда заслуговують на добре і тепле слово свого отця пароха. Вони прикладні парафіяни, добрі батьки, віддані Церкві й рідному народові українці. Їх можна поставити за приклад батьків, які нічого іншого не бажають, як тільки, щоб їхні діти залишилися українцями на ціле життя. Нераз можна було — продовжував говорити о. парох, — на очах батька п. Андрія Гринди побачити сльози тривоги, коли він говорив про своїх дітей. Вітаючи достойних ювілятів із їхнім родинним святом, о. парох побажав їм одного — мати щастя радіти життевими успіхами їхніх дітей та пережити ту так дуже бажану дійсність, що їхні діти не зійшли з дороги, яку їм вказали рідні батьки.

Довго в ніч продовжувалась приємна забава в домі п-ва Андрія й Марії Гринда. Діти, приятелі та всі приявні обдарували їх щедро дарунками з приводу срібного ювілею вінчання та бажали щастя діждати такої ж гостини за других 25 років.

Зворушені обоє ювіляти щиро дякували за милу несподіванку. Дякували о. пароxові за молитви та церковне благословення; дітям за старання приготовити ювілейне торжество. Паням М. Поренчук й А. Бзовій за приготування гостини; п. М. Бурбела за провід у гостині, всім приявним за дарунки та щиру сердечність до ювілятів.

З приводу свого ювілею п-во А. і М. Гринда зложили на пресфонд „УВ". 15.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а п-ву Гринда бажаємо ще много милих літ прожити.

Менвил, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ПАВЛА МАРТИНЮКА

У вівторок, 9 березня упокоївся в Бозі бл. п. Павло Мартинюк, проживши 75 років свого трудолюбивого життя.

Покійний прийшов на світ 9 березня 1896 р. в Короліцях, пов. Перемишляни, Західна Україна. Тут він провів свої безжурні молоді літа, тут і одружився 6 жовтня 1925 р. з Анною Колодій з того самого села. Три роки пізніше, у місяці травні 1928 р. він приїхав до Канади сам. Того самого року в грудні приїхала його дружина. Покійний Павло заїхав до своїх односельчан, що фармували в околиці Веґревил. Тут теж приїхала й його дружина. Вони жили тут аж до того часу, доки не купили власної фарми в Шалка, побл. Герри Гілл. В 1962 р. п-во Мартинюк перейшли жити до Менвил, щоб бути близше своїх односельчан та знайомих. Тут і постигла його невмолима смерть.

Покійний Павло належав до тих свідомих українських поселенців, що, попри свою щоденну працю, мали час для церкви і для свого народу. Він скрізь, де жив, був зразковим парафіянином й совісно виповняв свої церковні та парафіяльні обов'язки. В церкві у Менвил покійний виконував функції старшого брата. Цікавився дуже всіми українськими справами, передплачував і читав українські часописи й книжки, щоб визнаватися в теперішному політичному положенні нашого народу. Тішився великою пошаною у всіх, що його знали. Мав він теж своє улюблене зайняття. виробляв дуже гарні хідники до хат. За тими хідниками приїздили до нього люде нераз із віддалі 100 миль.

Покійного оплакує дружина Анна, сестра Текля Віснівська в Герри Гілл, три сестри в Україні: Стефанія, Софія та Марія, а з дальшої родини сестрінка Марія Вітюк в Едмонтоні та сестрінки Валтер Боррен в Ст. Пол та Орест Віснівський в Гарри Гілл, а сестрінка Юлія в Україні.

бл. п. Павло Мартинюк

Похоронні обряди зачалися панахидою, що її в п'ятницю, 12 березня відслужив о. Р. Стародуб в парафіяльній церкві в Менвил. Заупокійну св. Літургію й похорон відслужив о. Р. Стародуб в суботу, 13 березня в церкві в Менвил. Тлінні останки покійного похоронені на цвинтарі в Менвил.

Після похорону відбувся, за старанням родини, поминальний обід в залі Ліджен у Менвил. В часі обіду промовляв о. Р. Стародуб, який склав вислови співчуття родині покійного та підкреслив гарні християнські й національні прикмети покійного. Сестрінок покійного Е. Вітюк подякував від імені родини о. Стародубові за відслуження похоронних обрядів та за слова пращання й співчуття, а всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійному.

З нагоди похорону родина покійного передала на „Українські Вісті" 20.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Спедден, Алберта: похорон бл. п. Евфрозини Ткачик

В суботу, 13 березня розійшлася сумна вістка по Спедден і околиці, що того дня несподівано в шпиталі Роял Александра в Едмонтоні на удар серця померла бл. пам. Евфрозина Ткачик, яка два тижні раніше поїхала туди за порадою місцевого лікаря, на лікування. Ця вістка була ще тим сумніша та трагічніша, бо того дня пополудні покійна мала опустити шпиталь та вернутися до дому.

Сціп крови несподівано перервав нитку її життя, коли вибиралася до купелі. Ця сумна вістка громом поразила не тільки її родину: мужа Гриця та дітей: Ганю й Марусю й двох синів: Мирослава й Володимира, але всіх рідних, односельчан та все жіноцтво парафії Спедден, де покійна до останньої хвилі життя була активною членкинею. Сейчас на цю вістку найблищий сусід Ткачиків Тимко Старосєльський завіз мужа покійної Гриця до Едмонтону, де вже ждали на тата син Мирослав й дочка Маруся. Вони передали тіло покійної дружини й мами до Похоронного Заведення на Ст. Пол.

Покійна Евфрозина Ткачик народилася 1909 р. в селі Цапівці, пов. Заліщики, Західна Україна, тоді під австрійською владою, як дочка тамошніх селян Івана та Евдокії Курилюк. Молоді літа покійної були оповиті сумом та долею сироти. В час першої світової війни Австрія покликала її тата до війська і він вже до дому із війни не вернувся. Молода Евфрозина мусіла виростати при мамі — вдові і вже в ранній молодості брати на себе важкий обов'язок помагати мамі вести господарку.

Тоді, як 15-17 літня дівчина, вона косила та молотила себто виконувала важку чоловічу роботу, бо в родині не було брата, щоб міг в хаті заступити тата. В тому часі, на 17 році життя, покійна стрінула молодого хлопця Гриця, але небезпека забрання його до війська захмарювала роки їхньої любови. Остаточно вся справа вияснилася 1929 р.: Гриця приділили до резерви й вже без перешкод могли обоє побратися в тому самому році.

Із того часу Евфрозина стала вірною дружиною та помічницею свого мужа а потім, коли народилися їм діти, всеціло відданою мамою. Обоє молодих супругів включилися активно в національне та церковне життя свойого села. Гриць стає членом Матірного Товариства „Просвіта" у Львові та членом церковного братства, а Ефрозина сестрицтва.

Як добра дружина, вона все допомагала свойому мужові в його господарці. За те все люде в рідному селі полюбили й стали шанувати молоду пару. В тому часі приходить на світ їх перша дитина, донька Ганя, а в 4 роки пізніше народився їм син Мирослав. Одначе політичні та економічні обставини в рідному краю під польською окупацією заставили Гриця й Евфрозину думати про майбутнє своєї родини й тоді почала кристалізуватися думка емігрувати в Канаду, де вже були старші сестри Евфрозини.

При допомозі шваґра Евфрозини, Йосифа Ониськова, який вислав всій родині Ткачиків разом із мамою афідавіти, вони 27 червня 1939 р., якраз на передодні другої світової війни, приїхали до Канади та осіли зразу біля сестер й односельчан на Спедден у Алберті. Тут наймають фарму у другого шваґра Симкулея та із весною другого року починають власну господарку. Хоч важкі були їхні початки, але злучені супружною любов'ю, повні запалу до праці, із сильною вірою в Божу поміч перебороли Ткачики всі початкові трудності та остаточно вийшли на чисті води фармерського життя.

бл. п. Евфрозина Ткачик

В 1969 р. збудували нову модерно вивінувану хату й здавалося, що вже все буде йти як найкраще.

На третьому році їхнього побуту в Канаді прийшла на світ їхня друга дочка Маруся, а в три роки пізніше їх наймолодший син Володимир. Тепер усі четверо дітей осягнули добрі становища: Ганя закінчила вишкіл медсестри, вийшла замуж за Б. Гриффіна та живе в Торонті, син Мирослав із родиною має працю в папірні в Гінтон, Маруся закінчила секретарський курс та працює по свойому фахові. Син Володимир закінчив Нортерн Алберта Інститут Технології й рівнож зайнятий у своїй професії. Обоє Маруся й Володимир живуть в Едмонтоні.

Окрім чоловіка Гриця та дітей і внуків разом із зятем та двома невістками оплакують покійну Евфрозину ще три сестри: Марія Симкулей та Олена Ониськів в Калґарах і Ганя Філевич в Летбридж та дві тіточні сестри у Едмонтоні, а одна й тіточний брат у Вильна.

У вівторок, 16 березня о. парох К. Стангрет відслужив вечером в домі покійної парастас та сказав пращальне слово: хата не могла помістити людей, що прийшли віддати останню прислугу покійній Евфрозини. На другий день, 17 березня в церкві Св. Духа на Спедден, о. Стангрет відслужив заупокійну Службу Божу в асисті о. протопресв. Я. Федуника та о. Б. Снігуровича із Едмонтону. В часі Сл. Божої попращав покійну Евфрозину о. Федуник, як колишній парох та приятель родини Ткачиків, а потім під кінець Служби Божої ще раз попращав покійну о. Стангрет. По зложені тіла покійної на місцевому цвинтарі відбувся, заходами родини, поминальний обід в місцевій галі. Залю заповнили приятелі й знакомі та парафіяне, бо покійна своєю лагідною вдачею, готовістю завжди й усім помогти, жертвенною працею для Церкви, зєднала собі любов і пошану й признання у всій парафії Спедден і околиці й то не лиш серед своїх але рівнож серед чужинців — сусідів, які також прийшли її відпровадити на вічний спочинок.

Похоронами вміло звідувало Похоронне заведення п. Панилика із Ст. Пол. До похоронів співали дяки: М. Яцишин із Спедден та Р. Записоцький із Стрия. На „Українські Вісті" муж покійної Гриць Ткачик зложив 15.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійній вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Пригноблені важким нещастям, яке стрінуло нас по несподіваній утраті дорогої дружини, незабутньої мами й бабуні та сестри, цею дорогою складаємо нашу щиру подяку о. К. Стангретові за переведення похоронів й слова потіхи та розради. Рівнож спеціяльна подяка належиться о. Я. Федуникові та о. Б. Снігуровичеві, що не жаліли труду й оба приїхали, щоби віддати в соборній Службі Божій останню прислугу покійній Евфрозині. Дякуємо всій родини, приятелям, сусідам та всім парафіянам, що в час нашого несподіваного горя не опустили нас, а кожний, як міг, помагав нам чи в похоронах чи потім в прилагодженні поминального обіду. Дякуємо нашому дякові п. М. Яцишинові та п. Р. Записоцькому дякові із Стрия, що своїм співом відпровадили нашу дружину й маму у вічність. Дякуємо похоронному заведенню в Ст. Пол п. Паниликові за приятельську обслугу й поміч. Вкінці дякуємо всім, хто чимнебудь допоміг нам в час нашого родинного горя. Хай Всевишній Господь всім вам нагородить своїми ласками та хоронить від всякого нещастя.

Горем прибуті муж Гриць
сини
Мирослав із дружиною
Володимир із дружиною
доньки
Ганя Ґриффіт із мужем
Маруся
внуки, тіточні сестри, брат

Ст. Пол, Алберта: похорон бл. п. Катерини Ґулька

В неділю, 22 листопада 1970 р. розпращалася з цим світом в шпиталі в Ст. Пол, Алберта бл. п. Катерина Ґулька. Померла вона нежданно на 72-ому році життя.

Покійна Катерина народилася 17 травня 1899 р. в селі Бовдури, пов. Броди, Західна Україна в родині Михальчук. Тут вона зростала, тут закінчила народну школу, тут в 1919 р. вона одружилася в Василем Шаруном. Протягом наступних 11 років молоде подружжя жило в рідному селі й діждалися четверо дітей: сина Дмитра та трьох дочок: Теклі, Ганни і Марії. В 1930 р. покійна виїхала враз із родиною до Канади й заїхала до свого брата Івана, що фармував у околиці Бовелон. Тут в Канаді вродилася покійній ще другий син Михайло. В 1944 р. помер її чоловік Василь Шарун, з яким покійна прожила щасливо 25 років. Вже як вдова покійна подружила своїх дітей: сина Дмитра, дочку Теклю за Еміля Лару в Ст. Пол, Анну за Роя в Калґарі. Всі три вінчання відбулися протягом трьох років.

Після 5-річного вдовицтва покійна в 1948 р. одружилася з Володимиром Ґулькою з Ст. Пол, Алберта, з котрим прожила щасливо 22 роки. В тому часі покійна одружила враз із своїм другим чоловіком дочку Марію з Фредом Садловським з Ст. Пол та сина Михайла, який живе тепер у Едмонтоні.

Все своє життя покійна Катерина трудилася не лиш для свойого чоловіка, але все ще знайшла час працювати для своєї Церкви та свого народу, за що всі її любили й шанували. Була вона доброю парафіянкою та виповняла совісно всі свої християнські обов'язки, а окрім того була діяльною членкинею місцевого відділу ЛУКЖ. Часто приступала до св. Тайн, читала постійно теж українські католицькі книжки та часописи.

бл. п. Катерина Ґулька

Важка праця на фармі відбилася на її здоров'ю й вона почала хворіти на серце. Ця хвороба й зігнала її в могилу.

Покійну оплакують чоловік Володимир, сини, три дочки, зяті, дві невістки, 18 внуків, одна правнучка, брат Іван у Моренвил, Алберта та брат Михайло в Аргентині.

Похорон покійної Катерини розпочався парастасом, що його в місцевій церкві відслужили о. парох Д. Гнат та о. Ол. Захарієсевич із Голден у вівторок, 24 листопала. В середу, 25 листопада оба священики відслужили заупокійну св. Літургію й похорон. Під час Служби Божої місцевий о. парох попращав покійну від імені чоловіка, дітей, родини, знайомих та від відділу ЛУКЖ, від якого подякував покійній за довголітну щиру та жертвенну працю. Після похорону тлінні останки покійної зложено на місцевому католицькому цвинтарі.

Чоловік покійної Володимир складає щиру подяку всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійній Катерині. Нехай Милостивий Господь прийме її до свого царства.

З нагоди похорону чоловік покійної передав 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Катерині вічна пам'ять.

Присутний

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК
для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий, гарний, ілюстрований місячник
ЮНАК
YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9, Ont., Canada

Групова Проща до Святої Землі

ВІД 15 ЖОВТНЯ до 4 ЛИСТОПАДА 1971 року
ВІДВІДАЙТЕ:
Єрусалим та інші місця в святій землі
А ОКРІМ ТОГО:
РИМ * ЛЮРД * ФАТІМУ * МАДРИД та ЛІСБОН
21 ДНІВ — $1,050.00
В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини святих місць, готелі (зі сніданням включно).
Туру вестиме: – о. митрат М. Сопуляк
який побував у всіх місцевостях
Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.
ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
Іван ДОРОСЕВИЧ — Байрон МЕТЕСОН — Моллі БАСАРАБА
Astro Travel Service
10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta